Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Digesto veteri 1]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 12. Apr. 1494

[Liber undecimus.] De interrogatorijs actionibus. Rubrica

urn:nbn:de:bsz:31-318389

Visual Library

v **T fundus.** Snīa dʒ eē ꝯformis libello aliās iudex nō itromittit ſe de his que ex natura actionis non veniunt.h.d.

a **Rbor.** [a] Qđ vna elemētatōe ꝯtinet ſi ſolo coheret dr̄ cōe ꝑ pte diuiſa q̄ diuidit̄ ſolū.ſʒ a ſolo ſeparatū dicet̄ pro indiuiſo eſſe cōe.h.d.

De ueſtibulo. Illud qđ ē cōe qđ nō pt̄ diuidi nec licitari ſine ꝓprio in hoc iudiciū nō venit.h.d.

Si per eūdē. Pro iure incorꝑali diuidēdo vl̄ ꝓ eo qđ fit circa illud hoc iudiciū locū non hʒ.h.d.

Judex. Jura icorꝑalia nō veniūt i iudicio cōi diuidūdo niſi ſint acceſſoria rei corꝑalis ꝓ idiuiſo cōis.h.d. ¶ Quero quō h° fit ꝙ iſta huit° diuidat̄.dic plene i.l. ſtipulatōes ſi diuidūt̄.maxīe i ſcđa oppoſitōe.j.de v̄.ob. ¶ Quero nūqd iuriſditio cōis plurib° i vno caſtro vēiat i iudicio cōi diuidūdo. Rn̄.aut iuriſditio coheret pſone ⁊ nō vēiret i hoc iudicio ſicͭ cetera iura icorꝑalia:vt.ſ̄.e.l.§.ſi ꝑ eūdē:aut iuriſditio coheret caſtro ſeu territorio ⁊ tūc ſicͭ caſtrū ⁊ territoriū pt̄ diuidi eodē mō iuriſdi. vt h.

e **J is cū quo.** [b] Qđ in re cōi culpa vni° fit a magiſtratu vēit in h° iudicio cōi diuidūdo.h.d. Fac ad.q.de duob° ſocijs hn̄tib° turriʒ cōeʒ de q̄ in.l.atheius.cū.l.ſe.de aqua.plu. ar.

e **Abinus.** [c] Hic res erat itegra. ibi ſʒ ſi i re.h op°erat ſcm̄ altero ſciēte n̄ ꝓhibēte. Ibi finaūt. h ꝯſentit ſoci°.ibi qđ ſi qd.hic ignorauit ſocius.

¶ Ad exhibendum. Rubrica.

i **N hac actiōe ibidem.** Exceptōes q̄ regrūt [d] altiorē indaginē in cauſis ſūmarijs nō admittunt̄ ſed in cauſis ꝑncipalibus reſeruantur.hoc dicit.

Interdū. Pro iſtr̄is nō pt̄ agi ad exhibēdū ꝑ alio iterēē ꝙ dn̄ij ſec° i alijs reb°.h.d.dic vt.ſ̄.e.l.§.ſciēduʒ. ⁊ q̄ ſit rō tāgit̄ ꝑ Cy [e].C.e.l.iſtr̄a. ¶ No.ꝙ res pt̄ vēdicari ab eo q ciuiliter tm̄ poſſidet:vt no.gl. de rei vēdi.ſup rubrica.⁊ in.l.ij.C. vbi in rem actio.

Elſus ſcribit.

Julianus. [f] No.g° ꝙ reſtitutio quaʒ facit vſufructuari° colon° vel vſufructuarius priuat dn̄m poſſeſſione.

i **Ulianus.** No.ꝙ ꝑ ꝯteſtatōeʒ factā in actōe ad exhibēdū nō iterrūpit̄ ꝑſcriptio vel vſucapio nec ipſo facto nec effectualiter. ¶ Secūdo no. [g] ꝙ qs pōt pati vt ꝯueniat̄ ab alio q̄ ab eo q hʒ ius in re.vt plene dixi i.l.vbi pactū.de trāſac. tetigi in.l.cū putarē.fa.berciſ.

t **Heſaurus.** [h] No.ꝙ i iſtis ſūmarijs cognitionib° iuramētū ad cognitionē ſufficͭ ⁊ puto ꝙ loquatur hec lex in iuramento ad ꝓbationem non ad totius cauſe deciſionem.

¶ De interrogatorijs actionibus. Rica.

¶ Gl.ꝯtinuat iſtā rubricā ⁊ dic vt i ea. ¶ Quero an dēat dari libellus [i] qn̄ petit̄ fieri iterrogatio.gl.dicit ꝙ nō qđ fit ꝑ offm̄ iudicis ⁊ ſic nō fit ꝑ libellū. Iſta ꝑma rō nō ē v̄a gn̄alr̄ vt dicit glo. nā in integrū reſtitutio petit̄ ꝑ offm̄ iudicis ⁊ tn̄ regrit̄ libellus:vt.l.in cāe.§.cā cognita.ſ̄. de mino.ſʒ iſtud dʒ itelligi qn̄ offm̄ iudicis mercenarium imploraf qđ deſeruit actōi itētāde: nā qn̄qʒ imploraf offm̄ iudicis nobile ⁊ ex eo dʒ ſequi cōdēnatio tūc eſt neceſſarius libellus:vt ex̄ de offi. iudi.c.ſi. Itē vbicunqʒ iploraf iudicis offm̄ nec ex eo qđ petit̄ dʒ aliq̄ ꝯdēnatio ſeq nō ē neceſſarius libellus. [k] de quo ꝑ gl.⁊ ꝑ Guil.in.l.nec q̄ q̄.§.vbi decretū.ſ̄.ō offi.ꝓcōſulis. ⁊ ibi dixim°.

Ex.l.ſequenti.

¶ Qn̄ iterrogatiōes ſint fiēde ⁊ in quo differt h titulus a titulo de ꝯfeſſis:⁊ an ſi qs fuerit oblit° an̄ litē ꝯteſtatā facere iterrogatōes poſſit poſtea facere ⁊ qb° cauſis iterrogatōes ſint fiēde ⁊ i q° differūt he iterrogatōes ab iterrogationibus illis que fiunt ſub virtute iuramenti. Et quo iure fiant interrogationes.

t **Otiens.** Interrogatio ē faciēda ſʒ ꝙ neceſſitas ꝓponēde actionis exigit. Item fit officio iudicis non iure actionis. h.d. Primo ponit vnum dictum.ſecūdo illud limitat.tertio ponit quo iure fiat iterrogatio.quarto qs ſi interrogationis effect°. ſecunda ibi eſt autem.tertia ibi interrogatorijs. quarta ibi ſed tm̄modo. ¶ Pro declaranda ꝑma glo.Quero quādo debeat fieri interrogatio vtrum ante datum libellum an poſtea [l]. Tex. vr̄ dicere poſtea.dum dicit actio inſtituitur.veritas eſt ꝙ exponatur.i.inſtituenda dicit̄ vt eoipſo ꝙ quis narrat iudici:ego vellem conuenire talem tanq̄ heredem ad tale quid. Judex eū dʒ interrogare [m] an ſit heres ⁊ pro qua parte ſit heres ſi natura narrationis exigit. ¶ Uenio ad ſecūdaʒ glo. ⁊ quero quot requirantur ad hoc vt iſta interrogatio pro qua parte ſit heres locum habeat. Glo.dicit ꝙ tria que dic vt in glo. que clara ē. ¶ Pro declaranda tertia glo. [n] Quero in quo differt hic titulus a titulo de cōfeſſis. Glo. dicit hic ante litem cōteſtatam.ibi poſtea. Idem no. in.l.non ſolū.in ꝑn.ſ̄.de ꝓcu.⁊.C. de confeſ.l.i. Doc.dicunt ⁊ melius ꝙ hic ti.loquit̄ de interrogationibus que ꝑtinent ad litis ordinationem. Titulus de cōfeſſis loquit̄ de his que ꝑtinēt ad litis deciſionē.⁊ hoc forte voluit ſentire glo. qa ea que ꝑtinēt ad litis ordinationem regulariter fiūt lite non ꝯteſtata. ea q̄ ꝑtinēt ad litis deciſionem fiunt poſtea. Quero quid ſi aliquis fuerit oblitus ante litem cōteſta.facere iſtas interrogationes an poterit poſtea facere. Glo.non tangit hic ſed in.l.qui petitorio.in ꝑnc.ſ̄.de rei vendi. tenet ꝙ ſic:quod not. ¶ Tertio quero in quot caſibus ſunt faciende interrogatiōes ad litis ordinationem per hunc ti. Glo. enumerat hic .xi. caſus. Finaliter ponit regulā gn̄alē vbicūqʒ equitas moueat iudicē:vt.j.e.l.vbicūqʒ. ¶ Quero i quo differūt iſte iterrogatōes ab iterrogatōibus q̄ fiūt ſub v̄tute iuramēti de calūnia. Dicūt qdā ꝙ ibi qs tenet̄ rn̄dere de credulitate vt.l.ij.§.qđ obſeruari de iura.calū. h de v̄itate.gl.hoc nō tʒ imo dicͭ ꝙ vbicūqʒ fit rn̄ſio ō credulitate.videre iſte iterrogatōes differūt ab illis°.qꝛ ille q iterrogat i iſtis nihil pōit h° ē nihil ō v̄itate aſſerit ſʒ petit ſe certificari ab aduerſario: ſʒ ex illo titulo de iuramēto calūnie ille q iterrogat pōit ⁊ aſſerit eē vex illō de quo aduerſariū iterrogat.⁊ h dr̄ia eſt ex ꝑte iterrogātis.ex ꝑte v̄o rn̄dētis puto ꝙ nō ſit dr̄ia:qa i vtroqʒ dʒ rn̄dere de credulitate.nec puto ꝙ hēat neceſſe rn̄dere ō v̄itate tm̄.nā ſi h° eēt vex nō poſſet fieri iterrogatio ō etate qđ eēt ꝯ.l.de etate.i ꝑn.j.e. ¶ Ad hui° itelligētiā ē ſciēdū ꝙ dr̄ia [p] ē iter ſcire ⁊ credere:nā ſcire ē certi

a Rbor. vid gl. ⁊ bar.i.l. ꝓuinciali. de ope. no. nū.
b J is cū quo.no. hic ſing.tex. ꝙ ꝑ ꝯtūaciā in locum mulcte iudex pt̄ domū deſtruere.caue tn̄ hodie ꝑ.l.ſi.C.de mō mulct.vr.tn̄ ⁊ bal.i.l. cetera.§.ſʒ ⁊ ſi qſ.de le.i.videt̄ tenere ꝯ̄riuʒ.
c Abin°.ꝑ bart.i.l. labeo de aq plu.ar. ⁊ i.l. q bōa.§.ſiqſ de dā.infec. ¶ Ad exhibēdū. Rica.
d N hac actiōe.§.ibidē.q̄ regrūt.⁊ q dicant̄ iſte exceptiōes.vide in.l.ſi is a quo.ut i poſlega.
e ¶ Interdū. ꝑ Cy.⁊ ꝑ ſal. in.l.i.in.x.op.C.ō edē.
f Elſus.§. iulian°. vid bar.i.l.q reſtituē.i ſi.de rei ven.⁊ bal.in.l.peregre.§.ſi.i ſi.de agr.poſſ.
g Ulianus ſcđo no. Adde bart. multū ſingularit̄.i.l.ii.j.de do.ꝓle.⁊ i.l.ſi titi°.de v̄.ob.⁊ cum iſto tex.ꝯcordat. d.l. vbi pactuʒ.⁊ ibi vid bal.i.iiij. col.de itellectu hui° tex.
h Heſaurus.ad de gl. i.l. iij.§.ſciēduʒ.ſ̄.e.in v̄. ſūmatiʒ.⁊ qđ no. bar.in.l.i.in ꝑnc. quēad. teſt.ape.⁊ an iſtđ ſit verū ꝙ vbi vnuʒ iudiciū ē ꝑꝑaratoriū alteri° in illo ſufficiat ſūmaria ꝓbatio. vide bal. i.l. quo tpe. in pe.col.C.de reſti. mili.faciat qđ not. bal.in.l.ij.in ſi.col.C. qn̄ ſiſ.vel ꝑua.
¶ De iterro. actiōib°.

Rubrica.
i ¶ Dari libellus. i executione ſnīe an dēat dari libellus. vid ad hāc glo: qđ no.bal.in l.ii.C.qn̄ ſiſ. vel ꝑuat°. in viii. colum.
k ¶ Eſt neceſſarius libellus. Adde bal.in.l.i. in ſi.C.de edē.
l Otiēs. an poſtea. vide per ſpe.ō iterro.actio.§.i.v̄. ſed nūquid ꝑus vbi oio vide Jo.an. ⁊ bar. in.l.q petitorio.de rei vendica. ⁊ Ant.ō bu. in.c.pen.de iura.calū.
m ¶ Interrogare. q̄liter ſit iterrogatio. vid oio bart.i.l.e cōtrouerſia.ſ̄. de trāſac: an ad petitionē ꝑtis poſſit qs interrogari poſt litis ꝯteſtationē.vide aliquid remiſſiue ꝑ bal.in l.data opa. i.xix.col.C. qui accuſare non pn̄t.
n ¶ Tertia gl.adde bar. in Rica .j.ō confeſſ.
o ¶ Differūt ab illis aliaʒ dr̄iam pōit bal.in.l.i. in xxi.col. C. ō ꝯfeſ.ꝑ bal. h per ſpec. de poſitio.§.iij.
p ¶ Differentia eſt. dr̄ia i ter ſcire ⁊ credere.adđ bar.in.l. admonendi.

a ¶ Ualeat ſtipulatio. Et dū glo. h̄ vult ꝙ ꝯfeſſio ſine cā in iudicio valet adde.l.ſicut.quam ibi ad hoc pōderat bal.C.de repudi.her.ex quo iſert ꝙ inſtrumentū guarentigie ſine cauſa tenet.

b Oluit ꝓto2.§.quod ait. De huius intellectu vide bar. ⁊ qđ ibi dixi in.l.iij.§.hoc aūt.de dam.iſec.in.vi.⁊.vij. opp.

c ¶ Nō req̄rūt. dixi i.l. de pupil.§.ſi qſ ipi đ ope.no.nū.bar.i l.ſi vt ꝓpōiſ. la.ij.i duob⁹ locis. quō ⁊ qñ iudex refert imo.i.l. cū mulier .i ꝑn.iij.col.ſo lu.ma.vbi al legat cy.i.l. j.de ꝯfeſ. in ij.q.⁊ allegat Bar.hic.

d J defenſor §.qui iterrogatus.in dubio. Qđ hic dr̄ ꝙ rñſio i dubio itelligiſ ſcđʒ iterrogationem limita nō ꝓcedere in reſcripto vt ꝑ imol.in.l. iudex.in. viij. col.de re iudi.⁊ per illđ qđ dicit h̄ dicit bal.i.l. ſʒ ⁊ ſi poſſeſſo2 §.itē ſi iurauere.ff.de iureiu. ꝙ dem̄ teſtis referſ ad articulū.

e ¶ Illđ q̄rif. ex iſto.§.hēs ꝑ bal.⁊ pau. de caſt.i.l. ſi is apud quē de aq. here. vbi limitat pau.ꝑ bal.in l.ii.C.đ ſucedic.

f Etate §.q tacuit. limita iſtū tex.⁊ intellige no.vt ꝑ Inno. l.c. cū i cūctis.i gl.de curſo. de electi.ſi ꝑ ceſſit tp̄s ad deliberādū. ⁊ refert bal.i .l.ij.§. qđ ſi acto2. de iura.calum.

g ¶ Op.j.l. ꝓxi. viđ no. ꝑ bar.i.l. ei⁹ q delatoreʒ de iure fiſ.⁊ i.l. q̄ʒdiu. la ij.de aq.here.⁊ qđ no.i l.ſi qs iſtituatur.de here. inſtit.

h ¶ Uel dic vide Bald. pulchre dicētem in.l.ſicut.C.de repudi.heredi.

i ¶ Habeſ cōtumax. Et quare in iterrogatorijs ꝯtumax habeſ pro negāte ⁊ in poſitionibus pro ꝯfitēte. vide bal.in.l.i.in.xxii.col.de cōfeſ.

k ¶ Tacēs habeſ. Quid in contumace. vide in.l.abſentē.de penis ⁊ vide bar.hic ⁊ in.l.ii.§.quod ſi acto2 de iura.calū. ADDE.ro.ꝯſi.cccclv.

l ¶ Qđ aūt ait. Nō rñdēs inq̄ſitiōi ꝑt cogi ad oia capitula certe rñdere:

dinarie ex eo qđ ip̄e vidit ⁊ ſuo ſenſu ꝑcipit. ⁊ h⁹ mō hr̄ ꝟitas. Hāc aūt ſciētiā nō ꝑt qs hr̄e đ ſua etate. Sʒ etatē nr̄aʒ qlibʒ nr̄uʒ ſcit ꝑ ſidē parētū ⁊ relationē antiquoꝝ. ergo appꝫ ꝙ in.l. de etate nō dʒ rñdere de ꝟitate. Credere ꝟo ē firmiter iherere alicui rei nō ex eo qđ ipſe vidit: ſʒ ex alijs relatōib⁹. ⁊ iō tex. de iura.calū.l.ij.§.qđ obſuari dicit đ eo qđ credit ⁊ poſtea ſubijcit de eo qđ ſcit vt ponat ibi de ſciētia iproprie ſi quā hʒ ꝑ credulitatē. idē in.l.ij.§.idē labeo.j.de aq̄ plu.ar. ⁊ ibi glo. ¶ Uenio ad q̄rtā gl. ⁊ q̄ro quo iure ſit iterrogatio. Rñdeo olī iure actōis: hodie offō iudicis: q̄ro qd ſi poſt litē ꝯteſtatā. certe ideʒ qđ per offīm iudicis. q̄ro qd in iudice delegato. Rñdeo idē vt hēs in gl. dr̄ h̄ in iure. ¶ Uenio ad vltimā gl. dr̄ hic in iure: q̄ro qd ſi ex̄ iudiciū: dic vt.l.i. C.de ꝯfeſſis. ⁊.l.gn̄aliter de nō nu.pe. ⁊.j.proxi. ¶ Quero an valeat ſtipulatio [a] ſine cā Glo. remittit ad no.in.l.ij.§.circa.j.de doli exceptiōe. ⁊ ⁊ ibi dixi ꝑ Cy.in.d.l.gn̄aliter.de nō nu. pe.

Oluit pretor. [b]

Quod ait.

Interrogatōes dicūtur fieri i iure vbicūqʒ fiūt corā iudice.lʒ ꝑ tribunali nō ſedeat.h.d.hoc ē verꝫ in his ⁊ ſilib⁹ q̄ cāe cognitionē nō req̄runt. [c] circa qđ dic ꝑ Cy.C.de ꝯfeſ.l.i.in.iiij. als.iij.q.

Ui interrogatus.

Interrogato dandū eſt tp̄s ad deliberandū.h.d.

J ſine.

No.ꝙ p̄ſumiſ ꝙ itercesserit iterrogatio de rñſiōe ꝓcuratoris. an teneaſ rñdere. dic vt.i.l.nō ſolū.in ꝑn.ſ.de ꝓcu. ⁊.j.de ꝯfeſſis.l.certū.§.ſed an.per Dy.de cōfeſſis.in.xij.q̄one.

J defenſor. [d]

Qui interrogatus.

Qui dic ſe heredē itelligiſ in dubio [e] iſolidum niſi ex ꝑcedenti allegatione aliter limitetur. h.d.

Illud queritur.

An qs ſit hr̄s ex teſtō vel ab iteſtato ñ cogiſ rñdere niſi natura itētāde actōiſ hoc exigat.h.d. Ex iſto.§.hēs vtꝝ ille q agit vt hr̄s dēat exꝓmere i libello vtꝝ ſit hr̄s ex teſtō vl ab iteſtato: ꝙ ſi ꝑ h⁹ đliberatō aduerſarij ñ ipeditur nō cogiſ: als ſecus. ¶ Itē no. ꝙ ſūmatiʒ cognoſcit iudex an petitio ſit ꝑtinēs vel ipertinēs: qđ no. ¶ Itē no.ꝙ ſi aliqs eſt heres per mediā ꝑſonā alterius nō cogiſ hoc dicere niſi ipediref per hoc deliberatio aduerſarij. Facit ad hoc de vulg. ⁊ pupil.l.pe. ⁊.C.de heredi.inſti.l.ij.

On alienum.

Facit ad id quod dixi vobis in.l.non ſolum.ſ.de noxa.

Etate. [f]

Si quis.

Staſ ꝯfeſſioni alicui⁹ lʒ non vere cōtra ſe.h.d.

Si cū eēt.

Pēa mētiētis ē vt ſi prio tenebaſ ꝓ ꝑte poſtea teneatur iſolidū niſi iuſte errauerit.h.d. No. qd eſt mēdaciū. Aduerte cū iſtis iterrogatōib⁹ rñ. per credit ⁊ ñ credit q̄uo poſſū ꝯuici đ mēdacio.lʒ ei ꝑt res alr ſe hr̄e: tñ tu ñ ꝓbas me alr credidiſſe. Iuriſconſult⁹ h̄ vr̄ velle ꝙ ꝟiſilr dēat hoc ſcire. ⁊ ſi dixerit ꝯ p̄ſumaſ ꝯ eū vt ꝯuincaſ de mēdacio: qđ no. ¶ No. quē puniri de mēdacio.

Qui tacuit.

[g] Tacēs quo ad ſui cōmodū hēſ ꝓ negāte ⁊ iſolidū ꝯueniſ.h.d. ¶ Op.j.l.px. [h] Ille.n.q negat nullo mō teneſ. Hui⁹ timore iſte.§. legiſ ꝑ gl.j.l.px.trib⁹ mōis. Prio mō ſic. q2 h̄ erat hr̄s ꝓ ꝑte ⁊ ſic hēſ ꝓ negāte vt iſolidū ꝯueniaſ vt.ſ. ꝓxi.§. ⁊ ſic bñ ꝯtinuaſ.§.iſte ad ꝑcedētē. vl dic [i] ꝙ h̄ lʒ ñ erat hr̄s poterat tñ eē: vl ꝑt aliomō itelligi vt videbiſ.j.l.px.doc.moderni legūt.§.iſtū alr ꝙ ille q tacet teneſ iſolidū vt habeaſ ꝓ ꝯfeſſo vt hic.in ꝑn.§. ⁊ qđ.j.ſeqſ q̄ſi negauerit: ſiſtru dinarie poniſ: q̄ſi dicat ſicut.ſ.ille q negat ꝯdēnaſ ⁊ teneſ iſolidū ꝑꝑ ſuū mēdaciū. hic hēſ ꝯtumax [k] ⁊ ꝓ ꝯfeſſo vt teneaſ iſolidū ꝑꝑ taciturnitatē ita vr̄ notari ꝑ Cy.in.l.ij.§.qđ obſeruari de iura.calū. Et ſic pʒ ex ꝑdictis ꝙ tacēs hēſ ꝓ cōfeſſo vel ꝓ negāte, put ſuū icōmodū reſpicit. ¶ Sʒ q̄ro dr̄ hic q nō rñdet cōtumax eſt: ſʒ qd req̄riſ. Rñ.ꝙ ſit p̄ñs ⁊ iuſſus rñdere recuſat abſqʒ rōabili cā: vt ex̄ de ꝯfeſſis.c.ij.li.vi. fac qđ no.i.l.certū.j.de ꝯfeſ. ⁊ ꝑ Cy.in.l.ij.§.ſi ꝟo.de iura.calū.

Quod aūt.

[l] Nō videſ rñdere qui ad iterrogata nō rñdit. facit ꝙ quādo accuſatio eſſet ſimplex ⁊ alius rñdet modificate ꝙ non videatur ad interrogata reſpōdiſſe: ⁊ eum iudex audire nō dʒ: vt hic. ⁊.l. j.§.ſi quid ſimpliciter.j.de ver.obli. ⁊ dixi etiam in ſi.illius.l.in diſtinctōe quā ibi poſui. Modo pone ꝙ examinatus ſup inq̄ſitione facta ꝯtra te ꝙ tu occidiſti titiū tali tp̄e tali loco proditorie. Tu rñdes ⁊ dicis te occidiſſe: ſʒ nō illo tp̄e nō illo loco vel nō ꝓditorie: certe tu oīno nō videris ad interrogata reſpondiſſe: q2 de alia re rñdes. Ergo iudex poterit te cogere vt certum rñdeas ar.huius.l.coniuncta cum illa.

Nihil intereſt.

[m] Obſcure rñdere ⁊ nihil rñdere paria ſūt.h.d. ¶ No.ꝙ ſi [n] aliquis rñdet ꝙ credit ſi apparet maleficiuʒ certe iſte obſcure reſpōdet. Incertū eni dimittit iterrogatorē. Iō iudex pōt nō admittere ⁊ cogere eū ut rñdeat: vt.l.certuʒ.in ꝑn.de ꝯfeſſ. Sʒ qd ſi dicat nō credit [o] niſi appareat. certe iſta rñſio eſt certa: q2 ſi appareret reduceref ad credulitatē. Barto.

Ex cauſa.

Ex cauſa iuſti erroris pōt quis ſuam confeſſioneʒ reuocare.h.d. ¶ No.ꝙ de nouo emergentia egēt auxilio. Item no.ꝙ ꝑciſ ei qui ſcriptura eſt deceptus: quod facit ad.q.de eo qui interficit eum qui non erat bannitus: erat tñ in libro bānitoꝝ de quo in.l.pe.j.de adulte.

alias forte ꝓ ꝯfeſſo ꝑt ip̄m hēre luſ no.ꝑ bar.in.l.certū.in ꝑn.de ꝯfeſ. ⁊ in.l.pe.j.de q̄ſti. ⁊ h̄ adde lud.in.d.§.ſi qs ſimpliciter q tranſit cū bar.h̄.

m ¶ Nihil itereſt. iſtū tex.limita. ⁊ itellige vt ꝑ Inno.in.c.cū in cūctis in glo.de curſo.de elec.ſi ꝑceſſit tēpus ad deliberandū.

n ¶ No.ꝙ ſi aliqs.ſeqſ ſimplr ludo.i.l.i.§.ſi qs ſimpliciter.đ ꝟ.ob.per bal.i.l.cū ad ꝑſenᵒ.ſi cerpeta.⁊c.

o ¶ Nō credit niſi appareat. Dubito de differētia iter iſtas duas rñſiones. Iſtđ vltimū fac ꝯ no.i.l. Inter oēs. §.recte.de fur.⁊ i.l.marcell⁹.§.i.j. re.āmo. Itē iſtđ dictū intelligas niſi ſtatutū diceret. ꝟeri ſimpliciter rñderi. vt no.barto.i.l.i.i ꝑn. j.đ vul. ⁊ pu. ⁊ i.l.i.§.ſi qſ ſimpliciter. de ꝟ.ob. Itē iſtđ vltimuʒ ſimiliter itellige. qñ illa ꝟba niſi ap ꝑeat reſtringunſ ad acta in ꝑteritum ſcā i cā illa: q2 aut h⁹ appet cē vez ex actis ꝑteritiſ ⁊ poſitio eſt ꝯfeſſata: aut ñ appet ⁊ nō itelligiſ negata aliter ñ intelligiſ ſufficiēter eē rñſuʒ. q2 ponēſ nō releuaſ: ab onere ꝓbādi ⁊ opo2teret eū facē noua acta ꝓducēdo teſtes vel iſtrumēta ſicut ſi nullas feciſſʒ poſitōes. qđ nō ē dicēdū. cū poſitiōes fuerit itroducte vt qs releueſ ab onere ꝓbādi cle. ſepe. circa mediū de ꝟ.ſig. ⁊ i.l.ii.§. ꝙ obſuari. đ iura. calū. ⁊ ita fuit obtētū. ⁊ ad iſta vide bart.in d.§.qđ obſuari i ſi. ⁊ vide q̄ dixi ꝑ⁹ imol.i.l.i.§. ſi qs ſimpliciter đ ꝟ.ob. ⁊ certe ꝯ barto.ꝙ nō ꝑcedat illa rñſio ſi credit niſi appeat. fac vltra ea q̄ dixi.ſ.q2 iſta rñſio videſ ꝯditōalis ꝓ dictionē niſi vt plene ꝑ bar.i.l.i.j.de ꝯdi. ⁊ de. Illđ āt qđ pēdet ab euētu ꝯditōis diciſ eē icertū.l.vbi āt ñ appet i ꝑn.đ ꝟ.ob. rñſio āt poſitionū dʒ eē certa. l.certū.đ ꝯfeſ. ⁊ i ſpecie gl.i.c.ꝑñtiū.đ teſt.i vi.i.ꝟ.ſigillati vbi dic ꝙ rñſio alternatiua poſitōib⁹ data ñ ꝓcedit q2 icerta. ⁊ ſimiliter dcā rñſio hʒ viʒ alternatiue q2 ñ appet ⁊ ñ credit aut appet ⁊ credit. ꝯ bar. bñ fac qđ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

no.Spe.de teſte.§.qliter v.qd ſ cum §.ſe.⁊ qd no. bal.i.l.ij.§. qd obſuari. de iura.calū. in v.ij.qrit vbi voluit q vbi rñſio nō ē talis q rele net ab onere pbādi nō eſt ſufficiēs. ad illd ei iducte fuerūt poſi tiones.c.i.⁊ ibi gl.d ꝯfeſ. in.vi.no.in d.§.qd obſ. ſeruari.⁊ in cle. ſepe.d v.ſig. ⁊ ita obtinui in curia mer catoꝝ bono nie.⁊ fuit iu dicatū p.d. pc.d magna nis marie ſtā te ſtatuto q ſi qs in fctō pprio nega uerit poſitio nē ⁊ pbet ꝯtri uꝫ puniat.nā ſi dctā rñſio admitteret nūqꝫ eēt lo cus pene.nō ob.dcm bar. q qꝫ pt itelli gi qñ ex act. pdu.appet vel qñ rñdēt hoc fac appe reot no.ſpe. in locis pal legatis.vel in fcō alieno qñ hꝫ pbabi lē ignorātiā. ⁊ ad iſtas rñ ſiones vide ſpe de iſtru. edi.§.nūc di cem⁹.v.qd ſi qs i libello. ⁊ bald.hic. ADDE.bal. ꝯſi.cccxxix. li.iij.⁊ q reg rant ad hoc ut poſitio di cat ꝯfeſſata ang.cōſilio cxxxv.bald. ꝯſi.clxxxij.⁊ qñ ꝯfeſſio er ronea poſſit reuocari ro. ꝯſi.cccclxxv. a ❡Qui iter rogat⁹.Iſtū tex.allegauit bar.ad vnuꝫ qd no.i.l.iij. §.idē ſcribit d pec.⁊ q ta lis rñſio pre miſſa aroga tiōe nō cre dit ⁊c.nō re leuet aduer ſariū ab one re pbādi nec ſit admitten da ſirmat bar.p⁹ glo.i d.§.qd obſ uari in.iiij. col.⁊ i ſi.vi.

Qui īterrogatus. Qui īter rogat te neť qñ celebraſſet ꝯtum ſup quo īterrogatus eſ ſet.h.d.❡Oppo.imo videť q cōfeſſus habea tur pro ꝯdēnato:vt.l.i.C.de ꝯfeſſ.glo.fateť ꝯtri um q iſta cōfeſſio inducit pbationem ⁊ facit eū hēri pro ꝯdēnato:ſed illa cōfeſſio pbationeꝫ tm̄ inducit:vt.ſ.e.l.in ſi. Idem in his que ptinent ad litis deciſionē.⁊ ſunt deciſiua ptis.Rō appa ret in pmptu:qa lꝫ ſit veꝝ tñ id de quo eſt cōfeſ ſus nō ſufficit ad condēnationem.

Qui iuſto. Erronea cōfeſſio poſt liteꝫ ꝯteſtatā pōt reuocari ex cā iuſti erroris:ſecus ſi fuerit in dolo vł lata culpa. ante litē ꝯteſtatam pōt reuocari indiſtincte niſi captio actoris emergat h.d.Primo loquiť qñ quis vult reuocare poſt litē cōteſtatā.ſecūdo qñ ante litē cōteſ.ſcōa ibi celſus.Primo q̄ro exem pluꝫ de iuſto errore.⁊ de errore qui cadit in cul paꝫ.Et no.q iuris error eſt lata culpa.ſimile in l.libelloꝝ.§.notāter de his qui no.infa.❡Op. de ver.celſus.ad.§.qui iuſto.So.§.qui iuſto.lo quiť poſt litē cōteſta.ver.celſus ante.Itē.§.qui iuſto loquiť in errore facti.ſ.celſus pōt ītelligi in errore facti ⁊ iuris vt colligiť ex dictis Dy.ex tra de re.iu.c.iuris ignorātia lib.vi.ibi vlter⁹ ⁊c. Itē ver.celſus pt ītelligi qñ ſciēter falſuꝫ ꝯfeſſus eſt in his que ſpectāt ad litis pparationē:ita intel ligit gl.C.de iuris ⁊ facti ignorātia.l.error.⁊ hic tāgit glo.❡Quero qliter pbabiť error.glo.hic notabiliter dicit pbādo rē aliter ſe hr̄e pſumitur error.pro hoc.C.de iur.⁊ fac.ign.l.poſt diuiſio nem.iſtā materiā examinaui plene in.l.nō fateť. ſ.de cōfeſſ.Itē no.ſi.ex quo pluries feci fieri cau telā talē quādo aliqs dixit q vult reuocare con feſſionē ⁊ aliqs notarius eſt rogatus de h⁹ q fa ciat q notarius notificet illi ⁊ ille vadat corā iu dice ⁊ dicat q cum peruenerit ad eius notitiā reꝫ ſe habere aliter prout inuenit in tali inſtrumen to quod aliter dicit.

s **I filius.** Fili⁹ ex mēdacio puniť ñ ex taciturnitate.h.d.

c **Onfeſſionibus.** Cōfeſ ſionib⁹ eſt ſtāduꝫ qbus ius vel natura non repu gnat.hoc dicit.

s **I ſeruus.**

Quāquam. No.§.q ſicut quādo ſit trāſlatio de vno tpe ad aliō reqrūť extrema habilis vt.l.ſcire.ſ.ex q. ca.ma.ita qñ de pſona ad pſonā:qd no.de quo pleniſſime in.l.ſi quis pro emptore.de vſuca.

q **Ui ex parte.** Si ille q aliuꝫ ut pncipalē d fendit nō ē ſoluēdo in aliū actō reſtituiť. h.d.vel ſic.Snīa lata cōtra vnū ex ſua ꝯfeſſione nō liberat veꝝ dñm.h.d.

f **Ilius.** Qñ nō tꝫ iudiciū ꝯtumax in nō rñdēdo nō pōt hēri pro ꝯfeſſo.h.d.vel breuius.Inter quos nō valet iudiciū nec ꝯfeſſio.h.d.

q **Ui ſeruum.** Si ex variatiōe pſone ꝯuēti nō variať cā:vnius cōfeſſio ⁊ ſolutio liberat veꝝ debitorē:ſecus ſi variatiōe pſone ꝯtingit va riatio cāe niſi veri debitoris noīe factū fuerit.h. d.Quā.l.not.⁊ ponit duo dicta q videnť ꝯtria ⁊ ſoluit cū magna ſubtilitate.Et no.diſtinctioneꝫ pulcherrimā q eſt in tex.iſto vt apparet ex ſūma rio.No.etiam b ex ſi.huius.l.q nō eſt neceſſe q in omni actu facto per pcuratoreꝫ dicatur q ipſe faciat procuratorio.noīe domini.nam hic in ſi. lꝫ haberet mandatū nō dicebat ſe facere noīe al terius ⁊ hꝫ locū actio mandati:facit.l.poſt dotē ſol.mat.ſm lec.Dy.⁊ ibi dixi vobis.❡Ultimo no.ex lec.huius glo.q qñ ex varietate pſonaruꝫ variať cā impediť cōſtitutio duoꝝ reoꝝ debēdi. ❡Sed opp.nōne duo rei debēdi ⁊c.vt in glo. Idē habetis in.l.ſi id qd.ſ.de duobus reis.put loquiť in pmiſſione dotis ⁊ vſu.

v **Bicunqꝫ.** Quero qñ debeat mouere eqtas iu dicē.dico q quatenus actiōis cauſa pro ponitur.vt hic.c

Repetitio.

❡Ex repetitione ſequenti.

❡Que ſint interrogationes de quibus in hac rubrica:ibi.Querit.Et an ſit neceſſe q libellus offerať in iſtis īterrogatiōibus:ibi.Scdo.Et qñ in offō iudicis ſit offerēdus libellus:ibi.Sed cō tra.Et que ſit dña īter īterrogationē ⁊ poſitionē ⁊ qd ſit poſitio:ibi.Uenio ad ſextum.Et qbus poſitiōibus ſit reſpōdendū ⁊ quibus non:ibi. Et bene dicit.Et quo iure ſint introducte poſi tiones:ibi.Uenio.Et quo iure ſiāt poſitiones: ibi.Deide.Et ad qd fuerīt poſitōes iducte:ibi. Deide q̄ro.Et quo tpe ſiāt poſitiōes:ibi.Dein de q̄ro quo tpe.Et vſqꝫ ad q tp̄s ſiāt poſitōes: ibi.Deide q̄ro vſqꝫ.Et an debeāt fieri rñſiōes corā iudice:ibi.Deide q̄ro vbi.A qbus autem poſſint fieri poſitiōes ⁊ qualr ſiāt in ſi.l.

v **Bicunqꝫ.** In chriſti nomine eiuſqꝫ mr̄is virgi nis glorioſe ⁊c.Repetiturus.l.vbicunqꝫ in eius littera hūc ordinē ſeruabo.Nā pmo cōti nuabo rubricā ad ſupiora.ſecundo omittendo caſum ſūmarium:qa lex iſta propter eius breui tatem ſeipſam ſummat:ponaꝫ caſuꝫ in terminis. tertio legam lr̄am ipſam exponendo.quarto no tabilia colligaꝫ.qnto opponā.ſexto querā.ſepti mo audiaꝫ ⁊ ero de pn̄ti actu expeditus.Redeo ergo ad pmum videlꝫ ad rubrice cōtinuationeꝫ ⁊ continua ipſam ut no.ſ.in glo.Contra quam oppono q nō ſit bona ⁊ ſic.Cauſa dꝫ pcedere ſuum cauſatum:qa ſm philoſophum cauſa eſt ad cuius eſſe ſequitur aliō.⁊ pbatur per.l.iij.§. ex plurimis.⁊ quod ibi no.ſ.de aquirē.poſ.⁊ de exceptione rei iudicate.l.ſi mater.§.eandē.⁊.l. cum de hoc.⁊.l.an eandē.§.actiones.Facit qd vulgariter dicimus.Remota cā remoueť effect⁹ ab eo cauſatus.l.generaliter.de epi.⁊ cle.⁊.l.oē. ff.de adopti.⁊ de dona.l.ij.§.ſi.⁊.l.ſe.cū ſi.ſꝫ ita eſt q actio pſonalis hereditaria per quā certum petitur pncipalr eſt cā iſtius īterrogatorie actio nis ⁊ interrogationis per hoc edictuꝫ ſiende:vt patet.in.l.i.ergo tractatus talis actionis tanq̄ cauſa debuit pcedere iſtam materiam tanq̄ effe ctuꝫ ab ea cauſatū.Rñ.⁊ dico q expoſititio tua eſt vera q cauſa debet precedere cauſatum quo ad producendum rem in eſſe.ar.ſ.de ori.iuris l.i.⁊ quod ibi dixi.⁊ ita eſt etiaꝫ hic:quia quo ad proponendam rem in eſſe.i.materiam huius ti. oportet q talis actio precedat ⁊ q cōpetat acto ri:ſed quo ad ordinem iudiciarium iſta debet p cedere:⁊ ita loquitur glo.⁊ patet in.ll.pdictis. ❡Sed contra pmiſſa oppo.qa cauſatuꝫ pōt in eſſe produci ſine cā:vt.l.demōſtratio.⁊.l.cū ta le.§.falſam.ſ.de ꝯdi.⁊ demō.iſti.de leg.§.lōge. ⁊.C.de fal.cā adiecta.l.ij.So.pmiſſa loquūť in cā pprima ītrinſeca ⁊ eſſentiali.tu vero arguis de cauſa extrinſeca ⁊ remota ⁊ accidentali:vt patet in.d.§.falſam.vbi remanet diſpoſitio teſtato

de bal.an ad mittiť rñſio ꝯditiōalis ⁊ qlificata:⁊ qd ſi dicat dico vt in inuſo ꝯtineť vbi al legat ſpe.

b Ui ſuā No.ēt. vid no.bar. in.l.ita ſtipu lat⁹.§.griſo gon⁹.de vb. ob.no.q ſi ti cius ꝯfeſſus ē ſe iterfeciſſe hoīeꝫ ⁊ p pter hoc de capitatuſ eſt ⁊ poſtea ap pet ſempro niū fuiſſe de linquentē ⁊ non titiū an ſempronius debeat deca pitari.text.ē hic not.alle gat bal.i.c.i. §.iniuria cir ca ſi.d pace iura.ſir.⁊ vi de ag.⁊ imo. in.l.quotiēs §.i.ſol.ma.⁊ vide imol.in l.is q re⁹ in ſi.de publi. iudi.in v.in eadē glo.ibi pcedēte die ⁊c.⁊ bal.i.l. ij.in ſin.C.q bus res iu.

c Bicūqꝫ vt hic.⁊ ad gl.ſ vid bar.i.l.actoꝝ in pn.C.de pba.⁊ vide xj.caſus no tabiles p gl. ſ.e.l.i.⁊ qd dixi poſt gl. ⁊ bart.i aut. q ſemel.C.d probatio.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ris valida ex cā prima intrinſeca ⁊ ṽa quo ad ipſuz cauſatum in eſſe pducendū que hȝ validare ſcripta in vltia volūtate: vt in.l.ſi mihi ⁊ tibi.§.ſi.de leg.i.⁊ hȝ cāe ⁊ cōditōes ipſius regere ⁊ regulare: vt.l.in ꝯditōibus.i pn.⁊.l.pſ.§.ꝯditionū ṽba.ff.de cōdi.⁊ demō. Preterea ī ꝯrijs eſt ſpāle in vltima voluntate put dicūt Moderni.C.de fal.ca.l.i.igiꝰ in ꝯriū eſt ius cōe: vt.l.ius ſingulare.ff.de le.ad mu.l.i.⁊ ad ꝯfirmationē rñſionis pmiſſe induco ſpāliter.l.in teſtō.j.de ꝯdi.⁊ de.⁊ de hac materia gñaliter tractaꝰ in.d.l.ii.§.ſi.⁊.l.ſe.⁊.l.iij.de dona.⁊ Dy.ex̄ de reg.iur.c.decȝ.lib.vi.⁊ Ja.de are.ſ.de poſtu.l.i.§.ſerū. Pet.⁊ Ja.de are.C.de epi.⁊ cle.l. gñaliter.plene tractaui de ꝯdi.ob cau.l.ſi pecuniā.quā omitto cā breuitatis. ¶ Scdo op.ꝯ glo.de.l.nr̄a vbicūqȝ. p quā interrogatiōes ex hoc titulo ponūt actōes pdictas ēt quo ad iudiciariū ordinem pcedere atqȝ ſequi. Sol. gl.ſm cōem lec.ꝯſiderat ordinē iudicij regularem q hȝ locū ſolū in caſibus ſpālibus notatis.ſ.e.l.i.in qbus interrogatōes pñt fieri a iudice pprio motu ⁊ ad ptis inſtantiā ⁊ ab ipſa pte.j.e.ti.l.ſi ſine.⁊.l.de etate.§.q iterrogatus. Hic ṽo loqtur de ordine regulari iudiciali in quo fiunt interrogatōes ſolū per offm̄ iudicis principale pprio motu nō ad ptis inſtantiaȝ.vt.j.dicā.accedat.ſ.de ori.iur.l.ii.§.penul.⁊.C.de pe.bo.ſub.l.i.lib.x. in glo.rubrice. ¶ Querit gl.de duobus primo que ſūt iſte interrogatorie actōes de qbus intitulaꝰ in rubrica ⁊ p.i.in ſi.j.e. So.gl.in hac rubrica poſita qꝫ iſte interrogatorie actōes olim pponebanꝰ in iudicio iure actōis. hodie ṽo nō.ſȝ p officiū iudicis: ꝯ quā rñſionē inſtatur qꝫ imo fiant p actionē in factū: qa fiunt p edictū ptoris.vt j.l.ii.⁊.l.uoluit.in prin.ergo p actionē in factū: vt.l. idē ait ēt ſi nōdū.§.i.cū glo.ſ.nau.ca.ſta.⁊ inſti.d interdi.§.ſi.So.duobus modis.pmo ſm gl.qꝫ hic legiſlator reprobat expſſe actionē ⁊ offō iudicis eſt ꝯtentus.vt pȝ in.d.l.i.in ſi.ſ.e.ſimile.ſ.de pe.here.l.hereditas.§.ſi defūcto.⁊.j.de au.⁊ ar.le.l.qntus.§.pōp. put glo.intelligit.d.l.i.§.ſi. Scdo mō ſm Pe.qꝫ ⁊ hic hȝ locū actio iterrogatoria in factū: ſed nō hodie ita frequēter ſicut olim put Pe.itelligit.d.l.§.i.ſed prima placet put ibi dixi. ¶ Scdo querit gl.an ſit neceſſe hic libellos offerri ⁊ determinat qꝫ nō cū iſtud offō iudicis explicetꝰ: ſed libellꝰ cōſueuit offerri cū iure actōis petiꝰ.vt in aut. offeratur de litis ꝯte. Subijcit gl.gñalius: qꝫ vbicūqȝ iudicis offō aliqd explicaꝰ ibi nō eſt neceſſarius libellus cū qñ miſericorditer petaꝰ.ar.j.de no.ope.nū.l.de pupillo.§. meminiſſe maxime hic: vbi neqȝ ꝯdēnatio neqȝ abſolutio ſeq pōt rñſionē: ſed pcediꝰ ſolum in pncipali negocio. Nō dñi pro gl.h eē pōt: qa talis interrogatio ⁊ rñſio fit ad litis ordinationē nō ad deciſionē.vt dixi in.l.i.in pncī.ſubijcit gl. Itē qa hoc fit in itinere.vt.j.e.ti.l. voluit.§.i.ad hoc ēt induciꝰ.l.de ſubmerſ.C.de nau. fe.li.xii. dñi aduertatis: qa Mar.ſil.dānat gl.dicēs qꝫ illud officiū qō miſericorditer iploraꝰ eſt offm̄ pncipale quo tutores petunꝰ.vt.j.de tute.l.muto.§.tutoris datio.⁊ de tu.⁊ cu.da.ab his.l.i.§.ſi.cū.l.ſe.⁊.l.ius dādi. ⁊ libellꝰ dādus eſt ad publicatōes reſtitutōes teſtiū ad eternaȝ rei memoriā.vt.ſ.ad.l.acql.l.in lege acqui.ſi deletuȝ.⁊ in aut.de teſti.§.pe.col.vii.C.d teſti.aut.ſi qs in aliquo. ſed iſte interogationes nō ſiūt offō principali: ſed offō mercenario deſeruiēte actioni ppoſite vel pponende. vt.ſ.l.i.in pn.⁊ ſi.⁊.l.edictū.⁊.l.voluit.in prin.⁊.l.d etate.§.ſi cum eſſet.⁊.§.qui tacuit.ſed ego defendā glo. ⁊ expono miſericorditer.i.humiliter: ſubdit Mar.ſil.qꝫ multiplex eſt officiū iudicis.qō tractat pleniſſime Guil.ſ.de iu.om.iudi.l.i.vbi pleniſſime hoc anno tractaui: ⁊ Ja.bu.tangit.j.de edi.edic.l.ediles.§.ſciēdū. qō omitto cā breuitatis. ¶ Sed ꝯ glo.iſtam inſto de.l.i.in prin.⁊ qō ibi no.ſ.de edē.vbi.no.qꝫ in officio iudicis dȝ offerri libellus. Ad qō rñdeo qꝫ quoddā eſt officium deſeruiēs actioni ppoſite vel pponende: ⁊ in iſto nō ē neceſſe libellum offerre: vt hic.⁊.l.qui petitorio in pn.ſ.d rei ven. Quoddā eſt officiū iudicis deſeruiens executioni ſnie: ⁊ iſtud idem.vt.l.minor.xxv.an. cui fideicōmiſſum.ſ.de mino.⁊.j.ne vis fiat ei.l.ſi qs miſſus in prin.⁊ qō no.ſ.de inof.teſta.l.q de inofficioſo.in pn.⁊ de h dixi.ſ.de peti.here.l.item veniūt.§.cū pdiximꝰ. quoddā eſt offm̄ iudicis deſeruiēs actōi ſupplēdo circa actionē pꝰ lit.ꝯte.⁊ idem.vt.j.de edili.edic.l.ediles.§. item ſciendum.⁊.l.item ſi ſerui.§.i. Quoddā ē offm̄ iudicis pncipale qō poniꝰ loco deficientis actionis: vt ē illō quo petiꝰ reſtitutio minoris vel cautio dāni infecti: tunc aut tale officiuȝ reqrit plenā cauſe cognitionē: ⁊ dȝ libellus offerri ⁊ lis ꝯteſtari.vt.ſ.de mino.l.i.⁊.iii.⁊.l.q bona.j.de dā.infec.⁊ ex̄ de offi.deleg.c.i.vbi de hoc: ⁊ de tali pt itelligi gl.ꝯria.⁊ pdicta vera qñ tale offm̄ reqrit plenā cāe cognitiōeȝ ex pte ſupplicātis.ſi aūt nō reqriꝰ plena cauſe cognitio reſpectu ſupplicātis: ſed ſupplicati: tūc nō eſſet neceſſe libellū offerre: vt pȝ ex ꝯiūctiōe īfra ſcriptaꝝ.ll.videlicet.j.de ꝯfir.tu.l.nō alias.arg.ſ.de ferijs.l.i.§.ſi.⁊.l.ii.⁊.j.de ſuſpec.tu.l.iii.§.pterea.aut tale offm̄ nō reqrit plenā cauſe cognitionē ex pte alterius ſed ſūmariā: ⁊ tūc nō eſt neceſſe libellū offerre.vt pȝ.ſ.de offō pcō.⁊ le.l.nec qcqꝫ.§.de plano.⁊.§.circa aduocatos: quoddā eſt offm̄ iudicis qō ſuccedit loco deficiētis exceptōis.vt in.l.plane.⁊ in.l.ſi.ſ.de peti. heredi. ⁊ in iſto dicit Guil.ſ.de offō pcō.l.nec quicqꝫ.§. vbi. nō eſſe neceſſariū libellū offerri.ar.j.d excu.tu.l.ſcire oȝ.§.ii.ſed dñi glo.no.ꝯriū.in.d.§.vbi decretū.⁊.j.de re. iuris.l.oīa qcūqȝ: ſed certe glo.dȝ intelligi de volūtate nō ex neceſſitate.qre Frāci.accur.tȝ ꝯriū: ⁊ cū Guil. ꝯcor. dñs Ja.in.d.§.vbi decretū.⁊ ṽius vt ibi p eū.de hoc p Bu.C.de iudi.l.ſi debitoris.⁊ p Roſ.in ti.ſi qs fuerit miſſus in poſ.⁊c.⁊ in ti.de offi.iudi. ¶ Expedita gl.rubrice deſcendo ad nigrū ⁊ dñi pmitto qꝫ hec.l.ꝯprehēdit oēs caſus huiꝰ ti.⁊ eſt regula talis: iudex dȝ facere iterrogatōes vbicūqȝ eſt equū qō eſt in caſibus.ſ.cōnumeratis in hoc ti.⁊ no.ſ.l.i. Secūda lec.qꝫ ponit alium caſum a caſibus.ſ.enumeratis.⁊ ſic dictum eſt.ſ.in caſibus predictis ſiūt interrogatōnes: addit h lex qꝫ ēt in alijs cauſis vbicūqȝ eqtas iudicē mouerit ⁊c. Iſta lec.ii. eſt cōior ⁊ eā ſeqtur Ray.⁊ ponit caſum ſm primū exēplū glo.hoc addito: qꝫ bononiēſis locauit lectū famulo ſeruienti pluribus ſcholaribus in eodē hoſpicio aliquo ſocioꝝ recipiente p vno eoꝝ: ⁊ famulus receſſit cū lecto Bononienſis vult nunc petere lectū ab eo ſcholari q miſit famulū ⁊ ignorat quis ille ſit.certe iudex ex officio ſuo facit interrogationē per.l.iſtam. ⁊. ar.ſ.ti.i.ſ.iii.§.ſi qs noxa.⁊ ideo poſui caſum in Bononiēſi q locauit lectū famulo nō ſcholari: qui tūc iuſtam cāȝ ignorantie habebat.⁊ ſic equitas dȝ mouere iudicem ad iſtā interrogationē faciendā.ſi aūt locaſſet ſcholari non haberet iuſtā cām ignorantie: vt.j.de reg.iur.l.q cum alio ⁊ ſic eqtas nō moueret iudicē ad iſtam interrogationeȝ faciendā.⁊ ſic ceſſaret eqtas. ¶ Expedito ſcdo videlicȝ caſu in terminis. Venio ad tertium ⁊ lego litterā exponendo vbicūqȝ.exponūt qdam in quolibet loco qō nō placet p.l.ſ.de iuſti.⁊ iu.l.penul.⁊ qō no.ſ.e.l. voluit.§.qō ait.quare alij exponunt vbicunqȝ.i.quacūqȝ iudicij parte ēt poſt litem ꝯte.⁊ poſt ꝯcluſionem in cā.pȝ ex̄ de ſi.inſtru.c.cū Jo.⁊ hoc placet mihi. Nō qa h lex ſup rationabili eqtate fundaꝰ.vt patet in littera quā iudex ante oculos ſēper dȝ habere: ⁊ ſic in qcūqȝ parte iudicij.vt.j.de eo qō cer.loco.l.qꝫ ſi epheſi.§.in ſūma.a qua recedēs errauit pniciose.vt.l.ſi ſeruū.§.ſequiꝰ.in ſi.j.d ver.ob. Sequiꝰ in tex.iudicē ordinariū vel delegatuȝ p ea q not.ſ.eo.l.i.in gl.ſed quero: ⁊ ſubaudi ius dicentē p.l.i.ſ.de iu.om.iu.⁊ qō ibi no.ibi eqtas.ſ.rōabilis: vt ſtatim dicam. Sequiꝰ mouerit in mente ⁊ aio.ar.ſ.d iudi.l.interduȝ.in pn.⁊ de arbi.l. dicere in pri.⁊.j.de ſuppel.le.l.labeo.ṽ.ſed ſi. ¶ Sequiꝰ a qua.i.ex dicta eqta

te euꝫ mouēte vt rōnabili auctoritate fulcita eo caſu lo
quente in aut.de nup.§.vſufru. coll.iiii.ꝛ ō iudi.§.oēs.
col.vi. Cōſiderādo circūſtantias traditas.ĵ.de penis.l.
aut facta.in prin.ꝛ.ś.de his q no.infa.l. quid ergo .§.
pena grauior.cū ſua materia. Seqꝛ in tex.oꝫ: expone.i.
dꝫ vt ſic neceſſitatē excludat.ſimile.ĵ.ō iureiur.l.i.in pͥn.
ꝛ rō eſt:qa iſtud expediꝛ mō iudicis offō nō inſtāte pte
vt ſtatiꝫ dicā. Ad hoc.ar.ś.de offi.pſi.l.ꝯgruit.ꝛ quod
no.in.d.§.pena grauior.in gl.ꝛ p doc.modernos. naꝫ
qō ꝓprio motu alicuius relinquiꝛ illud ab oī neceſſita-
te excludiꝛ.ar.ś.de orig.iur.l.ii.§.penul.ꝛ.ĵ.de varijs ꝛ
ex̄or.cog.l.i.§.ꝓinde.ꝛ.C.de pe.bo.ſub.l.i.li.x.ꝛ de iu
di.l.nō qcqd.in pͥn.cū ſi. Seqꝛ interrogatōes:ſubaudi
ad litē ordinandā ꝛ decidendā:lꝫ ps ex ſe nō poſſet fa-
cere interrogationē iſtā.vt.ś.e.l.i. Rō qa iſtud nō ē bñ-
ficiū iniquū:ſed equū ꝛ rōnabile igiꝛ ampliādū.vt.l.ſi.
ś.de ꝯſti.prin.ꝛ qa ad eius offm̄ ſpectat lites ꝑimere ꝛ
dirimere.vt.l.qdā.ĵ.ſi cer.peta.ꝛ de aqua plu. arcē.l.ii.i
prin.cū ſi.in ſi.l.ꝛ ꝯpellere poterit īterrogatum iuris re
medijs rn̄dere.vt.ĵ.de ven.inſpi.l.i.§.ex hoc reſcripto.
inſti.de ſatiſda.tu.§.pe.alias in ꝯtumacia pena debita
coercebiꝛ.vt.ś.e.l.de etate.§.q tacuit.ꝛ.§.nihil. ¶ Re
deo ad quartū ꝛ ex ꝑma lec. colligas no.ꝙ ſi in caſibus
ſpālibus ꝑmiſſis ſubijciꝛ regula ꝛ cl'a gn̄alis ꝙ ipi com
prehendanꝛ.vt.l.ſi ſeruꝰ.§.inqt.l.in ſi.ś.ad.l. acquili.
¶ Ex ſcd̄a no.ēt ꝙ cl'a gn̄alis ſpālia nō comprehendit.
vt.ś.ex q.ca.ma.l.ſed ꝛ ſi per ꝑtorē.§.deniqꝫ.ĵ. de ṽb.
ob.l. doli cl'a.ꝛ.l.ſtipulationes ꝯmodiſſime.ꝛ de penis
.l.ſanctio legū.ꝛ de reg.iur.l.in toto cum ſi. ¶ Tertio
no.ꝑncipalr̄ ꝙ iudex in q̄cūqꝫ pte iudicij ēt pꝰ ꝯcluſio-
nem in cā ex officio ſuo nobili ꝛ ꝑncipali mere in pſona
eius reſidēte pōt facere interrogatōes ꝛ poſitōes.vt.d.
c.cū Jo.ꝛ in cle.ſepe.de ṽ.ſi. ¶ Redeo ad qntū lꝫ glo.
cōiter ꝛ doc.nō faciant aliqua ꝯria ad.l.iſtam. Tn̄ ego
formabo plura ꝯria pulcherrima ac neceſſaria ſicut feci
ſup rubrica. ¶ Et ꝑmo op.ō ꝑmis nōbilibꝰ.ś.collectis
quoꝝ vnuꝫ alteri ꝯdicit vt pꝫ.vn̄ ob.C. de no. Codice
cōpo.§.qbus ibi reſecatis.ꝛ de veteri iure enuclean.l.tā
ta in pͥn.ꝛ in.§.inqt.l.ś.ad.l.acql.alle.in pͥn. glo. Sol.
in.§.inqt lex.clauſula gn̄alis apponiꝛ doctrine gr̄a: vt
ſic ꝯprehēdat ēt ſpālia .vt.l. doli cl'a.ꝛ alijs ſupioribus
.ll.que alle. In ſcd̄o notabili ibi clauſula gn̄alis ponitur
ad cautelā:ꝛ iō ſpālia nō ꝯprehēdit. Rō qa doctrina dꝫ
eſſe valde gn̄alis:ꝛ oīa ꝯꝑhendere vbicūqꝫ poſita: vt ni
hil ſcientie habeaꝛ incognitū.vt.ś.in.i.ꝯſti.ff.ꝛ cū p eā
tradaꝛ pfecte ꝑncipiū mediū atqꝫ finis.vt ea.ꝯſti.§.qui
bus.aliaſ doctrina ꝛ ſcia eſſet incerta.qō eſſe non dꝫ.vt.
d.§.qbus.ibi ceteras ꝛc̄.at vbi ſit aliqd ad cautelam dꝫ
referri ſolū ad neceſſaria de qbus alias ꝓuiſum nō eſt.
al's talis ꝓuiſio eſt ſupflua.ar.ś.de ꝓcu.l.nō cogenduꝫ
.§.ſi.ꝛ.ĵ.vt le.no.ca.l.h ſtipulatio.§.domus cū ſi. Sed
huic ſolutōi op.ō.l.teſtā.C.de teſta.ꝛ.l.ſi pupilli.§.i.ś.
ō neg.ge.ꝛ.l.q mutuā.§.i.ĵ.man.ꝛ de reg. iu.l.nō ſolꝫ.
ꝛ.l.que dubitatōis. So.abūdans cautela nō nocet nec
viciat diſpoſitionē vt ibi no.tn̄ eius effectus porrigitur
vltra ꝙ̄ natura patiaꝛ ipſius.vt hic.rō pꝫ qa ſpēs dero-
gat generi ꝛ ō illa eximiꝛ.vt.d.l.ſanctio.ꝛ.l.in toto. Ad
predicta facit.ĵ.de au.ꝛ argen.le.l.pediculis.§. labeo.
¶ Item ob.ꝑdictis ꝙ clauſula gn̄alis ēt ad ſpecificata
n̄ porrigiꝛ:ꝛ cū eoꝝ effectu ꝯcurrit.vt.l.citra.§.q mari
to.ĵ.de ānu.le. So.vt ibi dixi.q̄ materia nō eſt ꝑncipaliſ
hꝰ.l.ꝛ iō ipſam omitto cā breuitatis. Sed de ea bn̄ no-
taui in gl.ĵ.de fun. inſtru.l. q̄ſitū.§.pe.ꝛ de re. du.l.i.ꝛ
plenīꝰ p Dy.ex̄ de regu.iu.c.in gn̄ali.li.vi.ꝛ plene poſt
Dy.ꝛ Pe.qui aliqd tāgit.C.de le.l.cum qō.§.ſi.ꝛ.l.ſi
ſeruꝰ.§.inqt.l.ad le.aquil.no.ĵ.de ṽb.ob.l.doli clauſu-
la.vbi ſolutōes tradite ſunt. ¶ Op.de.l.ſed ꝛ ſi p pre-
toreꝫ.§.deniqꝫ.ś.ex qui.cau.ma.vbi daꝛ doctrina ꝛ tn̄
clauſula gn̄alis nō extendiꝛ ad ſpāliter expreſſa. Sꝫ rn̄-
deas ꝙ ibi legiſlator hoc exꝑſſe ꝓhibet: alias ſecus vt

ś.demonſtro. ¶ Op.ꝯ.l.qa vꝛ ꝙ̄ iudex nō poſſit ex of-
ficio ſuo interrogatōes facere:niſi ad poſtulationē par
tis ꝛ inſtantiā.vt.ĵ.de dā.infec.l.iiii.§.hoc aūt iudiciuꝫ.
So.hic in medio offō reſidēte in pſona ſoliꝰ iudicis.ibi
in reſidente in poſtulatōe ptis ꝛ inſtātia. vt.ś.eo.l.i.§.
poſtulare. Preterea ibi quo ad penā iudicis cōtumaci
irrogandā vt ibi pꝫ in lr̄a: hic quo ad ordinē iudiciariū
explicandū ꝛ ṽitatē ipſam indagandā p ipſum qō ꝑn-
cipaliter ad offm̄ eius ſpectat.vt.l.ii.C.de eden.ꝛ de iu
ra.calū.l.i.ꝛ in aut.de here.ꝛ fal.§.ſi vero abſūt. coll.i.
¶ Denuo inſto ꝯ.l.iſtā.qa p eā iudex ſupplet defectuꝫ
partis de facto qō nō pōt:ſed ſolū de iure.vt.C.vt q̄ de
ſunt aduo.l.i. So.mar.dictā op.ꝯcedebat de plano.ar.
l.ii.in ſi.ś.de ferijs.ꝛ.ś.de pe.he.l.ſi.ꝛ.l.ſi irruptiōe.§.
ſi.fini.regū.qō eſt falſum vt in.l.ꝯria.ꝛ de offi.preſi.l.il-
licitas.§.veritas.ꝛ ad.l.nr̄am rn̄dit vt no.ibidē. ꝛ.d.§.
ṽitas.ſ.ꝙ in eis erat notū iudici tanꝙ̄ iudici nō tanꝙ̄ ꝑ
uato.q̄ rn̄ſio eſt bona ad.d.l.ii.in ſi.ꝛ.l.ſi irruptione.in
ſi.ꝛ ad.l.ſi.de pe.herē. Et iō rn̄de vt ibi no. videlicet ꝙ
ibi ꝯuentus iplorat officium iudicis p modū exceptōis
qō potuit vt.e.ti.l.plane. Sed ad ꝯrium ꝑt rn̄deri ꝙ iu
dex hoc facit hic ex equitate rōnabili munita.vt dixi i ex
poſitōe littere ꝛ ſic legitime.ꝛ facit.C. ō adul.l.gracchꝰ
ꝛ.ĵ.de ꝯcu.l.in cōcubinatu.ꝛ in.§.oīs aūt iudex in aut.
ō iudi. coll. vi.ibi ſecus.vel dic ꝙ iudex non pōt ſupple
re de facto aſſerendo vt in ꝯrijs.ſed ponendo ꝛ interro
gando vt hic:ꝛ opponēdo.vt.l.aufidius.de leg.iii. vbi
de hac materia ſic diſtinxi:qa aut iudex vult ſupplere ō
iure ꝛ pōt aſſerendo.vt.d.l.i.C.vt q̄ deſunt aduo. ēt op
ponendo.vt.l.ꝑxi.de his q̄ in teſta.delen.ꝛ.d.l.aufidi-
us. Aut vult ſupplere de facto:ꝛ tunc aut eſt ſibi notuꝫ
tanꝙ̄ iudici ꝛ pōt.vt.d.l.ii.ś.de ferijs.ꝛ.l.ſi irruptione
§.ſi.ś.ſi.regū.aut eſt ſibi notū tanꝙ̄ priuato:ꝛ tūc aut
vult ſupplere de facto aſſerēdo:ꝛ nō ꝑt vt.d.l.illicitas
.§.veritas.de offi.pſi. Aut ponēdo interrogādo ꝛ op-
ponēdo:ꝛ pōt ſm̄ formā huius.l.vt hic.ꝛ.d.l. aufidiꝰ.
Alij vero ſic diſtinguūt:aut queris de impatore aut pa-
pa q̄ nō ſubeſt legi:ſed ꝑeſt:ꝛ ille pōt ſupplere de facto
vt.ff.de leg.l.ꝑnceps.ꝛ de cōſti.pͥn.l.i.in pͥn. Qō nō pla
cet mihi imo tenendū eſt qō.l.dicit in ſimili materia.C.
de ꝑci.impe.offe.l.quotiēs.ꝛ.l.reſcripta. Niſi impator
vel papa hoc faceret legē ꝯdendo:qa tūc poſſet ō ori.
iuris.l.ii.§.nouiſſime.ꝛ inſti.de iure naturali.§. ſed qō
ꝑncipi. Uel diffinitiuā ſn̄iam ꝓferendo ſm̄ formā.l.ſi.
C.de legi. Aut q̄ris de iudice inferiori qui ſubeſt legi:
ꝛ tūc aut factū eſt ſibi notū tanꝙ̄ iudici per ꝓbationes
coram ſe factas in iudicio:ꝛ pōt de illo ſupplere:vt ſe-
pius ſupra dixi.ar.C.de tranſac.l.age:ꝛ de appel.l.am
pliorē.in ſi.l. Aut factum nō eſt ſibi notū tanꝙ̄ iudici:ꝛ
tunc aut factū vere eſt notorium:ꝛ ꝑt de illo ſupplere ꝛ
ſm̄ illud iudicare.ar.l.ea qdeꝫ.C.ō accu.ꝛ.ś. q ſatiſda.
co.l.ſi ṽo.§.i.ꝛ no.C.ō ap.l.ciues. Aut fcm̄ n̄ ē notoriū
ꝛ tūc aut tale fcm̄ reſpicit aptitudinē vl' iaptitudinē iu-
dicij ꝛ pōt de illo ſupplere vt in.l.exigendi.in ſi.C.de ꝓ
cu. Idem ſi reſpiciat iudicis honeſtatē.l.quos ꝓhibet.
C.de poſtu. Idem ſi reſpiciat publicam vtilitatē.vt in
.l.ſiliuſfa.§.miles.ꝛ.§.veterani.ff.de ꝓcu. Aut tale fa-
ctū nō reſpicit ꝑdicta vel ſimilia:ꝛ tunc refert:qa aut iu
dex vult ſupplere de illo facto aſſerendo:ꝛ tunc nō pōt
qa iudicare dꝫ ſm̄ leges a qbus hꝫ offm̄ iudicādi.vt.d.
.§.oēs.ꝛ de defen.ciui.§.iuſiurā.ꝛ de ſen.ꝛ interlo.om.
iudi.l.nemo.ꝛ de iudi.rem nō nouam.in pͥn.nō vt ꝑua-
ta:ſed tanꝙ̄ publica pſona. Et leges dicunt ꝙ ſm̄ alle-
gata ꝛ ꝓbata dꝫ ꝓcedere ꝛ iudicare.vt.d.§.veritas.er-
go ꝛc̄. Nec ob.§.ex equis.in aut.iuſiuran.qō preſta.ab
his.qa ſolue vt ibi. Preterea cum de illo facto ſibi nō
cōſtat nec appareāt ſibi tanꝙ̄ iudici.ſed tanꝙ̄ priuato.
illud non uidetur eſſe quo ad officium competens ſibi
tanꝙ̄ iudici.vt.l.i.C. de contrahen.emp.argu.ĵ.de te
ſta.tuto.l.duo ſunt ticij. Et ideo tanꝙ̄ iudex debet al-

legare.aut vult ſupplere de illo facto ponendo ⁊ op-
ponendo ⁊ querendo ⁊ poteſt.vt.d.l.aufidius. Item
ad memoriā partis reducendo:uerbi grā dicit reo cō-
uento recolas de pacto de nō petendo facto.ar.l.illici-
tas.in ṗn.de offi.pſi. Non tñ pōt defectum ipſius op-
ponendo ſupplere.ut no.in.d.l.ſi.de peti.here.⁊ de h̄
dixit dñs meus.ſ.de offi.aſſeſ.l.i.qui ponit diſtinctio-
nem ṗmiſſam ſi ibi uideas ſcripta ſua q̄ hic breuitatis
grā omitto. Et ꝑ Inno.ex̄ de ſupplē.negli.ṗlato.c.i.in
glo.⁊ ꝑ archidiaconum. ex̄ de excep.c.i. in ſi.li.vi.⁊ ꝑ
Guil.⁊ Spe.de diſpu.⁊ allega.§.ſi. ¶ Denuo op.ꝙ in
terrogationes fiant ſolū ante litē ꝯteſtatā:⁊ in actiōe ꝓ
poſita vel ꝓponēda.vt no.ſ.e.l.i.in pri.⁊ in ſi.Sol. du
plex eſt interrogatio. Una regularis ⁊ ſingularis:⁊ de
illa loquūtur leges ꝯrie:niſi in caſibus ſpālibus ibi enu
meratis in glo. Alia eſt īterrogatio irregularis ⁊ illa pt̄
fieri in q̄cūqꝫ iudicij ꝑte in forma huiꝰ.l. ¶ Denuo op.
vndecim modos:⁊ de vndeciꝫ caſibus in glo. notatis.
Eodē mō rñdeas. ¶ Denuo op.ꝙ nō iudici inferiori:
ſed ſolum imꝑatori lꝫ facere eq̄tatem.vt.l.i.C.de legi.
Sol.ibi loquit̄ de equitate iuris nō ſcripti q̄ ſoli ṗncipi
reſeruat̄.hic in eq̄tate ſcripta cuius deliberatio cuicūqꝫ
iudici per hāc.l.⁊ alias q̄s in tex.allegaui in littera decla
rando ṗñtem actū ꝯcedit̄:⁊ ſic ipſe ṗnceps facere vꝫ.vt
.l.i.in ſi.C.de legi.⁊.l.ii.C.de vete.iu.enu. Que tota h̄
poſſet recitari.ſed q̄a ṗncipaliter nō ꝑtinet ad.l.iſtā. iō
eā grā breuitatis omitto. ¶ Ultimo op.q̄a dicit.l.inter
rogatōeꝫ fieri ꝑ iudicem vbicūqꝫ ⁊c̄.⁊ de hoc nō eſt du
bium.ergo nō debuit fieri.l.iſta.qm̄.l.dꝫ fieri de dubio:
⁊ de difficili.vt.l.qꝺ labeo.ī.de carbo.⁊ in aut.de fide in
ſtru.§.q̄a igit̄ in ꝓuincia.So.duobus modis: vno mō
ꝙ nō eſt dubiū prudentibꝰ ⁊ ꝑitis.alijs ṽo ſic. iō facta
fuit hic.l.iſta. Alio mō ꝙ dubiū erat añ.l.iſtā poſtea nō
⁊ iō hec lex fuit ꝓmulgata ꝑ quā hoc dubiū fuit deciſuꝫ
ſimile in.l.nō dubiū.C.de legi.hoc dicūt doc.⁊ dñs me
us. ¶ Uenio ad ſextū ⁊ tractabo materiā poſitionū que
theorica ⁊ in vſu ⁊ practica cōgruit.l.nr̄e. Et iō ṗmo q̄-
ro in quo differūt interrogatio ⁊ poſitio. Et certe dicūt
q̄dā ꝙ differunt in mō ⁊ nō in ſubſtantia. Alij dicunt ꝙ
differunt tanq̄ genus ⁊ ſpēs. Nam īterrogatio ſe hꝫ ad
poſitionem vt genus ad ſpēm.ſeq̄t̄.n.poſitio: ergo ṗ-
cedit interrogatio:ſed nō eꝫ qui interrogat non aſſerit:
ſed q̄ ponit ſic.ar.ī.de leg.iii.l.ſi q̄s.§.i.⁊ qꝺ no.ī.ſi cer.
pe.l.ii.§.i. ¶ Sed q̄ro q̄d ſit poſitio. Et certe dñi dicūt
q̄dam ꝙ poſitio eſt dictū loco interrogatōis poſitū:vo-
lentes ſic dicere ꝙ olim ſic īterrogabant̄:ſed hodie nō:
ſed ponit̄.ar.ſ.e.l.i.§.ſi. Qꝺ Pe.reprehēdit dicens ꝙ
ipſi nō bene intelligunt ṽba.d.l.dū dicit minꝰ frequen-
tant̄:q̄a dꝫ intelligi ꝙ nō ita frequenter fiunt hodie ſi-
cut olim:ſed tñ fiunt.vt no.ſ.e.l.i.in glo.certa ⁊c̄. Sed
certe dñs meus dicit ꝙ nō bñ ſenſit:ſed male intelligit.
d.l.ibi minus frequētant̄:qm̄ littera ſe refert ad actiōes
antiquas quo iure olim dicte interrogatōes fiebant. vt
ille hodie ceſſent:q̄a hodie interrogatōes nō fiunt ali-
quo mō iure actōis:ſed ꝑ officiū iudicis vt ibi pꝫ in lr̄a.
non aūt negat interogationē ꝓhibitam:ſed per officiū
iudicis fieri pōt ēt hodie vt dicit Pe.⁊ ꝓbat.l.i.in ṗn.
Quare Jac.de are.ſic diffinit. Poſitio eſt credulitas ⁊
aſſertio hñs interrogationē annexā.que diffinitio non
placet dño meo.vt pꝫ in poſitionibꝰ que fiunt añ litem
conteſtatā ⁊ de veritate.vt.ſ.e.l.i.ſm̄ Mar. Sed certe
dñs meus ſequit̄ Ja.de are.rōne ꝯſuetudinis ꝑ ea que
no.Azo.in.d.l.i.in ṗn.gl.ſ.circa ſi.⁊ vꝫ.ī.in ſi.lec. Qua
re idem Ja.aliter diffinit ſic. Poſitio eſt iudicis ſupple
tio ꝯferens ad cām vel adminiculans.dñs meus ſic dif-
finit clarius videlicet ꝙ poſitio eſt quid poſitum ad cāꝫ
pertinens ꝓbationis loco ſuccedens hñs interrogatio
nem annexam. ¶ Et bene dicit ꝙ poſitio eſt quid poſi-
tum:vt pꝫ ex cōſuetudine iudicioruꝫ ⁊ ethymologia vo
cabuli que facit ꝓbabile.ar.vt.l.decernimus.C.de epi.
⁊ cle.⁊ de defen.ciui.l.⁊ defenſori.⁊.ī.ſi certum petatur
.l.ii.§.appellata.⁊.l.i.ī.de acq.poſ.facit qꝺ dicam in q̄-
ſtione illa vñ dicat̄ poſitio.⁊ bñ dicit ad cām pertinens
quia poſitionibꝰ imꝑtinētibus ad cām nō eſt rñdendū
ſiue fuerit īꝑtinēs ſimplr̄. Uerbi grā:peto a te centuꝫ
ex cā mutui. Et pono ꝙ rex parthorū viuit.ar.C.de ꝓ-
ba.l.ad ꝓbationē.⁊.ſ.e.l.ſi defenſor.§.ſi.⁊ de peti.he-
re.l.ſi q̄s libertate in ſi. Quedā ſunt īꝑtinētes ꝑ ſe lꝫ cū
alio adiūcto ꝑtinēt. Ubi grā volo ꝓbare te excōicatū:⁊
volo ꝓbare ꝙ tu ꝑcuſſiſti ticiū. Item volo ꝓbare ꝙ tūc
ticius erat clericus. Huic poſitioni eſt rñdendū: q̄a eſt
adminiculās ad ꝓbatōes.ar.C.de ꝓba.l.inſtru. Que-
dā ſunt ꝑtinentes ⁊ neceſſarie q̄ bñ ꝑtinēt ex ṗſumptio
nibus iuris: Ubi grā:ago rei vendicatōe ad fundū ⁊ po
no ꝙ erā dñs dicti fundi. Certe iſti poſitōi ſimplr̄ dꝫ rñ
deri:q̄a ſi fui dñs:⁊ iuris ṗſumptōe dicor hodie dñs.vt
.l.ſiue poſſideris.ī.de ꝓba. Item q̄dam ſunt poſitiōes
repugnātes neceſſario:quedā ꝯtingēter. Dicūt tñ doc.
⁊ aduocati ꝙ q̄cq̄d ex poſitōibus ſeq̄t̄ vel eis ꝯſonat cō
cedendū eſt:q̄cq̄d repugnat negandū: Ubi grā: dico ⁊
pono ꝙ ſum heres ticij. poſtea tñ pono ꝙ ticius viuit:
iſta eſt repugnās neceſſario.vt.l.i.ī.de hr̄di.vel act.vē.
⁊.l.q̄ ſuperſtiti.ī.de acq.here.⁊ nō eſt rñdendū:q̄a ꝯriꝰ
⁊ iſte non audit̄.vt.l.i.C.de fur.⁊ ſi ſeruꝰ exte.l.i.⁊.ī.qñ
appellandū ſit.l.ii.§.ſed ſi alius. q̄dā repugnāt ꝯtingē-
ter. Ubi grā:dico ꝙ geſſiſti negocia mea. poſtea pono
ꝙ geſſiſti cū mandato.iſta repugnātia eſt ꝯtingenter.vt
inſti.de ob.q̄ ex q̄ſi ꝯctu.in ṗn.⁊.ſ.de neg.ge.l.i.⁊.ii.⁊.
ī.mā.l.ſi ṽo nō remunerādi.§.i. Et repugnātibus ſiue
neceſſario ſiue ꝯtingenter nō eſt rñdendū rōne ꝯrieta-
tis vitāde:vt pꝫ exemplū de iura.calū.c.cū in poſitōibꝰ.
li.vi. Item poſitōi ſuꝑflue nō eſt rñdendū.vt.C.de no
uo.C.cōpo.§.q̄bus.ibi reſecatis ſuꝑfluis ⁊c̄.⁊.ſ.de ꝓ-
cu.l.nō cogendū.§.ſi.⁊.ī.vt le.no.caue.l.hec ſtipulatō
.§.diuꝰ. Item poſitōi obſcure nō eſt rñdendū niſi decla
ret̄.arg.ſ.e.l.de etate.§.nihil.⁊.ī.de iure fiſci.l.fideicō-
miſſum.⁊ de eo qꝺ cer.lo.l.centum in ṗn.⁊.C.de impu.
l.precibus. Item poſitioni duplici ſeu implicite non dꝫ
rñderi niſi diſtinguatur.ar.ī.ad le.cornel.de fal.l.filius
emancipatus.in ṗn.⁊ de iniur.l.pretor.§.ꝙ aūt.⁊ ī cō-
di.inſti.l.lucius. Et hoc ſiue fuit implicita per ſeipſaꝫ ſi-
ue per aliqꝺ accidens intrinſecū qꝺ ei cui ſit poſitio im-
plicet ita ꝙ ſine periculo rñderi non poſſet vt pꝫ exēplū
.ſ.e.l.⁊ q̄a.§.ſi. Item dicunt quidam ꝙ non dꝫ rñderi
poſitioni negatiue:q̄a illa non eſt ꝓbabilis.vt.l.actor.
C.de ꝓba.igitur nec poſitionibus ipſius eſt rñdenduꝫ
per ea que no.de iura.calū.l.ii.§.qꝺ obſeruari: ſed hoc
eſt falſum:q̄a lꝫ talis negatiua non poſſit ꝓbari per te-
ſtes vel inſtrumenta.vt.d.l.actor.tñ pōt ꝓbari per con
feſſionem partium:vt.l.in ꝯctibus.§.de illo.C.de non
nu.pe.⁊ in aut.de his qui ingre.ad appellandum.§.ſi.
⁊.ī.de dona.l.quidā. Igitur eſt impoſſibilis.vt pꝫ ex̄ de
ꝯfeſ.c.ſtatuimus.li.vi. Item nō eſt rñdendum poſitiōi
iuris vel nature ꝯrie.vt.ſ.e.l.ꝯfeſſionibus.⁊.l.ſi is.ar.ī.
de reg.iur.l.impoſſibilium. Item nō eſt rñdendū poſi-
tioni per quā rñdens poſſet incurrere periculum per ea
que no.in.l.qui iuraſſe.§.ſi pater.ī.de iureiurā.⁊ de ex-
cep.rei iudi.l.ſi a te.in prin. Qꝺ dñs meus putat veruꝫ
qñ poſitioni deberet rñderi cum iuramento de ṽitate ſ
quo loquitur.d.§.ſi pater.ar.e.ti.l.non erit.§.dato. Sꝫ
cum poſitionibus rñdetur de ꝯſuetudine per iuramen
tum calumnie qꝺ eſt de credulitate.vt.d.§.qꝺ obſerua-
ri ⁊ ibi no.ſecus erit:q̄a poſſibile ē ꝙ heri credebā vnū
hodie poſſum credere ꝯrium in eodē negocio.⁊ ſic ꝯri
um rñdere. nec ſum periurus.ar.ī.de dam.infe.l.qui
bona.§.ſi quis ſtipulatus. Qꝺ videt̄ ēt ſentire glo.ma.
in.d.§.ꝙ obſeruari.in vlti.q̄. Item dicunt q̄dam ꝙ ei-
dē poſitioni non eſt bis rñdendū.ar.ī.de q̄ſti.l.repeti.
⁊.C.de iura.calū.aut.in iſto.glo.tꝫ ꝯrium in.d.§.quod
obſeruari:q̄a qꝺ primo negauit nunc forte credit aper-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

a P Rocuratore. Ad itellectũ huius.l.adõ bal.in aut.generaliter in.vii.colũ.de epiſ.⁊ cle.⁊ ang.in.l.ſiĉ.C.de repud.her.⁊c.⁊ barto.in.l.is ꝑt de acq.here.vbi intelligit ꝓut facit hic gl.⁊ bar.ſ.ꝙ non poterat eẽ heres alias ſecꝰ:⁊ ita ẽt ang.in.d.l.ſicut.⁊ no.ꝙ rñſio fctã vni i iudicio nõ nocet ſibi ↄ̃ aliũ in alio iudicio qḋ ẽ verꝫ niſi iudicia hec ita ſe habeãt ꝙ acta in vno faciunt fideꝫ in alio.⁊ iõ ſi qſ dixerit ſe heredẽ petẽdo hereditatem nõ ꝑt poſtea negare ſe eẽ heredẽ ↄ̃ creditores.l.ſi.⁊ ibi hoc bal.in.iiij.col.ꝺ peti.here.

Rica De quibus rebꝰ ad eundẽ iudicẽ eatur.

tis teſtibus vel amicis ↄſultis. Pe.tenet primuꝫ in aut.in iſto.vbi noua allegat cã.ar.ſ.e.l.de etate.§.ex cauſa. Item dicunt qdam ꝙ poſitioni de alieno facto non eſt rñdendũ.ar.ĩ.re.amo.l.marcellus. Mar.⁊ Pe.tenẽt ↄ̃riũ ſi factũ alienũ faceret ad cãm.nec obſtat.l.marcellus:qa loqͭ in facto qḋ eſt de ꝟitate.hic de facto qḋ eſt de credulitate qḋ placet dño meo.ar.C.de re.cre.l.gñaliter.§.his de pñtibus. Iteꝫ dicũt aduocati ⁊ doc.ꝙ poſitioni iuris tñ eſt rñdendũ.qa ius eſt certũ ⁊ determinatum.vt.l.iii.de iuris ⁊ fac.igno.⁊ tangit in glo.in.l.non fatet.ĩ.de ↄfeſſis. Quibus op.dñs meus de.l.ornamentoꝝ.ĩ.de aur.⁊ ar.leg. Ad qḋ ipſe rñdet ꝙ ibi heres poſitioni iuris ſponte rñdit:ſed inuitus rñdere nõ tenebat. Sed an poſitioni alternatiue ſit rñdendũ vel ſit admittenda hic nõ tracto:qa dñs meus remittit ad ea que Inno.dicit ex̃ de reſcrip.c.ex parte. Iteꝫ qḋ ſubijcitur in dicta diffinitione ꝓbationis loco ſuccedens pꝫ.ſ.e.l.i.in fi.⁊ qḋ no.in.d.§.qḋ obſeruari.⁊ qḋ ſubijcit hñs interrogatõeꝫ annexam.ſ.de iure per ſacrm ꝺ veritate.ſed de ↄſuetudine ꝑ ſacrm de crudelitate.vt not.in.d.§.qḋ obſeruari. Licet qdam aliter dicãt.vt not.ſ.e.l.i.in pn.gl.circa fi. ¶ Denuo q̃ro quo iure ſunt introducte poſitiões. Et certe dicunt qdam vt Io.an.ex̃ de ↄfeſſis.c.i.li.vi.ꝙ ſunt inducte iure ſcripto antiquo p.l.aufidius.vbi ponit ẽt.ĩ.de le.iii. Alij dicũt inductas eẽ iure nouiſſimo.vt in aut.de his qui ingre.ad ap.in fi.q̃ eſt in.d.aut.in iſto. Pe.⁊ Ja.de ra.tenent ꝙ poſitiões nõ ſunt inducte de iure aliter ſcripto ⁊ ciuili.⁊ hec pratica ⁊ theorica ſic oñditur.libellus offert.lis ↄteſtatur reus citat.vt in aut.offerat.C.de litis ↄteſta.⁊ iurat de calũnia. Jam actor iurat ꝙ hꝫ iuſtã cãm agendi ⁊ ſtatiꝫ cum ſciet cãm iniuſtã illã dimittet.⁊ reus iurat ꝙ hꝫ iuſtã cãm defendendi ⁊ ꝙ ſtati cũ ſciet cãm iniuſtã ↄfitebitur ꝟitatẽ ꝑ.d.§.fi.de his q ingre.ad ap.itẽ iurat aduocatus:vt.l.rem nõ nouã.§.pſoni.C.de iudi. Cũ igitur actor ⁊ reus ſtati ſciũt cãm iniuſtã dñt eã relinquere als ſunt piuri:ſed ad qd fiũt poſitões cũ nõ ſũt inducte iure ſcripto ſed cõſuetudinario.qḋ ẽt ſentit gl.⁊ Guil.in.d.§.qḋ obſeruari.qḋ dñs meꝰ cõfitetur eſſe verũ in poſitionibꝰ q̃ fiũt poſt litẽ ↄteſtatã:⁊ hoc ꝑ ſacrm gñale ꝺ calũnia pſtitũ.vt.d.aut.in iſto.⁊ in aut.ſacra.eo.ti. Sed q̃ fiunt ꝑ hũc ti.añ li.ↄte.⁊ ꝑ ſacrm calũnie preſtitum hñ ſunt inducte iure ſcripto antiquo.vt pꝫ.ſ.e.l.i.in caſibꝰ ſpãlibꝰ ibi no. Et rñdet ad.l.aufidius.⁊ hñ ꝙ ibi loqͭ opponẽdo non ſtatuendo vt ibi pꝫ in lra.⁊ ita ibi ſenſit glo. ¶ Deinde quero quo iure fiãt poſitões. Ad qḋ rñdeo ꝙ lꝫ eoꝝ inuẽtio fuerit de iure ↄſuetudinario.vt dixi.tñ fiunt ꝑ offm̃ iudicis.vt.ſ.e.l.i.in fi.facit qḋ not.ſ.in rubrica qḋ ibi latius dixi. Deinde q̃ro vñ dicat poſitio. Rñdeo ꝙ dr ex eo qḋ ſup ea lis ponat.arg.ſ.de iuſti.⁊ iure.l.i.§.his.⁊ ſic ita denomiat tanq̃ inſit litis fũdamentũ.adeo ꝙ in ↄfeſſatis vel negatis lis vlterius ꝓtendit vel nõ ꝓtendit.vt.l.i.C.de ↄfeſ.⁊.ĩ.e.l.in fi.⁊.ſ.ad le.aquil.l.ꝓinde.§.fi.⁊ ibi no.facit qḋ ſupra dixi exponendo diffinitionẽ. ¶ Deinde q̃ro ad qd fuerũt poſitiones inducte. Breuiter rñdeo ad hoc vt ponẽs ꝑ rñſiones aduerſarij ab oneribus ꝓbationis releuet.ar.ſ.ad.l.acql.l.inde neratius.§.fi.⁊.l.ꝓinde.vt pꝫ.ſ.e.l.i.qḋ ẽt ſentit glo.in.d.§.qḋ obſeruari.in gl.in fi. ¶ Deinde q̃ro quo tpe fiãt poſitões. Breuiter dico ꝙ illo quo ꝓbatões ẽt poſitões q̃ fiũt ſuꝑ termino ꝓbatorio in cã dñt fieri poſt litẽ ↄteſtatã:⁊ poſt iuramentũ gñale de calũnia pſtitũ:qa lite ↄteſtata preſtant cũ loco ꝓbationis ſuccedãt illo tpe dñt fieri.C.de teſti.aut.ſi qs ab aliquo in cor.e.§.pe.ergo ⁊ ipſe poſitões.ar.ſ.ſi qs cau.l.ſi ea.§.q iniuriarum. In emergentibus:⁊ incidentibus añ litẽ ↄteſtatã debent fieri poſitiones.ar.ſ.e.l.i.cuꝫ in eis ſpãliter de calũnia iuret.ar.C.de iura.calũ.l.ii.§.qḋ obſeruari.qḋ tenuit dñs meus in autẽ.hoc iuſiuran.eo.ti. ¶ Deinde quero vſqꝫ ad qḋ tempus fieri poſſunt. Rñdeo ⁊ dico ꝙ quedam ſunt poſitiones regulares quas pars facit parti ſeu iudex ad inſtantiam partis ⁊ ille fieri debent ante ↄcluſionem cauſe.vt.C.de iudi.l.iudices ⁊ aut.iubemus.in corpo.vñ ſumit. Quedam ſunt regulares quas iudex facit ꝓprio motu:⁊ ille poſſunt fieri ẽt poſt ↄcluſionem in cã:vt hac.l.⁊ ex̃ de fide inſtru.c.cuꝫ Joã. ¶ Deinde quero vbi debent fieri rñſiones.rñdeo ⁊ dico ꝙ ante iudicem. Et ſi quidem fient cauſa plene cognita ad litis deciſionem:⁊ tunc in loco maiori ⁊ conſueto.vt.ſ.de iuſti.⁊ iure.l.i.⁊.C.de dila.l.a procedẽte. Si aũt ad litis ordinationem cum cauſe cognitiõe ſummaria tunc coram iudice ſedente domi vel itinere.vt.ſ.e.l.voluit:⁊ ibi no. ¶ Deinde quero a quibꝰ poſſunt fieri poſitiones.rñdeo a principalibus partibus.ſ.actore ⁊ reo cum vterqꝫ iuret de calũnia.vt.l.ii.in prin.C.de iuramento calũ. Et reus in eis aliquid afferat ſicut ſi in ſe onus ꝓbationis ſumeret.ĩ.de ꝓbationibus.l.circa. Itẽ a ꝓcuratore cum mandato.quod dic:vt.ſ.de ꝓcuratoribus.l.nõ ſolum in prin. Nec ob.ſ.eo.l.ſi ſine.§.fi.qa hic ꝓcurator nõ eſt alius cum perſonaꝫ dñi repreſentet vt.ĩ.de dã.infe.l.qui bona.§.qui alieno.ſ.de ꝓcu.l.minor.§.qm̃.⁊.e.ti.l.ſed ⁊ he.§.defendere. Item nõ ob.l.ſi defenſor.in prin.ſ.e.qa ibi ſine mandato erat defenſor.vt ibi no. Non ob.huic ſolutioni.ſ.e.l.qui ſeruũ.ꝓmo reſponſo:qa ibi dñs habuit ratum:vt no.in.d.l.ſi defenſor. Rõ eſt quia ipſi ꝓcuratores cum mandato ꝺ calumnia iurant ẽt hodie:vt dicit dñs meus in aut.principalis.C.de iura.calũ.⁊.l.pretor.in prin.ĩ.de dam.infe. Et hac ratione ꝓbationes poſſunt fieri a principalibus perſonis.ſ.reo ⁊ actore ⁊ eoꝝ ꝓcuratoribus cum mandato. ¶ Quero deinde qualiter fiant poſitiones ⁊ qualiter eis rñdetur. Ad hoc rñdet Ja.de are.ꝙ ſi iuratum ẽ generaliter de calũnia ⁊ eius pretextu fiat poſitio:tunc debent fieri ſm credulitatem. Eodem mõ rñſiones fieri debent ſm credulitatem.ar.dictorum ex̃ de ↄfeſ.c.ſtatuimus.li.vi. Si vero eſt iuratum de veritate dicenda cuius contemplatione ⁊ obtentu fiat poſitio:rñdendum eſt ita eſſe vel nõ eſſe.arg.ĩ.de re.du.l.is qui ducenta.§.vtꝝ.⁊ de iureiurã.l.duobus.§.fi.⁊.l.naꝫ ⁊ poſtea.§.i.⁊ ex̃ de elec.c.dudum. Alij dicunt ꝙ actor ſemꝑ deponit ꝑ veritatem.ſed reus de credulitate tm̃.ar.ĩ.de reg.iur.l.qui in alterius. Uerum eſt tñ ꝙ vbi in vim iuramenti de calũnia ſit poſitio dꝫ fieri ſm credulitatem cũ dicat aſſerta credulitas.vt.ſ.dixi in diffinitione poſitionis ſꝫ Ja.de are. Alij dicunt ꝙ poſt litem conteſtatam tm̃ ꝺ veritate:ante vero de ſcientia. Azo dicit.ſ.eo.l.i.in pn.in glo.certa ⁊ cetera:ꝙ ante litem ↄteſta.⁊ poſt de credulitate tm̃.⁊ ita dicit de conſuetudine hoc debere ſeruari ⁊ illud idem tenendum.ar.eius quod no.ſ.e.l.qui iterrogatus.in prin.⁊ idem ſentit glo.in.d.§.qḋ obſeruari. Et hic ſit finis cauſa breuitatis. Uñ in iſta materia poſſent fieri queſtiones infinite.vt tractat Spe.in ti.de poſitionibus.⁊ archi.⁊ Jo.monachi.de confeſſis.c.i.⁊.c.preſentium:de teſti.lib.vi.⁊ de iureiuran.c.cum in poſitionibus.⁊ vide quod no.C.de iura.calum.l.ii.§.qḋ obſeruari.

Additio.

P Rocuratore. [a] Confeſſio preiudicat quo ad ꝑſonam interrogantis non quo ad alios.hoc dicit.vel ſic.reſponſio facta in iudicio non preiudicat reſpondenti niſi reſpectu interrogantis. hoc dicit quam l.no. ¶ Op.ꝙ ſic reſpondendo videtur gerere pro herede vnde omnibus tenetur.vt.l.pro herede.de acqr.here. Glo.dicit multa circa hoc.h eſt veritas ꝙ h loquitur in eo qui non poterat eſſe heres vel qui iaꝫ repudiauerat vel erat emancipatus qui ſm iſta tẽpora habebat petere bonoꝝ poſſeſſionẽ. Unde ↄfeſſio iſta preiudicat reſpectu interrogantis non alterius.

¶ De qbus rebus ad eundem.iudicẽ eat. Rubrica.

a s Si iter plures quā .l. not. Et hui⁹ tituli intellectū ponit in no.l.c. cum .m.ferra.de oſti.ꝛ an habeat locū in crialib⁹ quo ad remiſſionē pſonarū. vide bal. in .c.i.de ꝯtrouer.feu.iter pareſ termi. ꝛ in.l. nulli. ꝛ ibi p doc. vbi etiā bal. in additio.ð iudi.ꝛ inoc. in.c.paſtoralis.ꝛ i.c.ſi. ꝛ ibi p bernard.de reſcript. vide bal.i auē.habita in.xiiij. col.in vſi.v. qrif ꝛ i.l.cū papinianus. in.i.col.C. de ſen.ſꝫ an mādās ꝛ mādatari⁹ i criminib⁹ ſint ꝯueniēdi corā eodē iudice.bal.ꝙ nō in.l.nō ideo min⁹ad ſi.C de accuſa.et qd ſi in materia hui⁹ tituli vn⁹erat clericus ali⁹ nō vide bal. in.l.ſi.in.vi. q.C.ð edic. di.adri.tol.

℃De ſeruo corrupto. Rubrica.

b s It pretor.§. Quod aūt. itelligo ſolutōeꝫ gl. vid late bartolo.in.l.nō ſolū.§.ſi ex mādato.j.de i. iur.in verſi. quero vtrū pſuadētes.ꝛ ibi poſui in ſi.illius.§.

c d Oli vbū. Si ſtatutū punit faciētem ſic ꝛ ſic. poſtea ſubdit de nocte refertur ad vtrūqꝫ vbū. facit qð no. bal.in.l.i.C. de leg. her. ꝛ bart. in.l. .iiij.§.erit differētia.j. vi.bo.rap.

d i In hoc iudiciū no.tex. Et no.iſtuz

s Si inter plures.

In cauſis cōnexis plures lꝫ diuerſi fori cogunſ apud eundē iudicē litigare.h. ð.quā l.no.ᵃ ꝛ iſtā.l.practiuaui ꝛ de hac materia dixi.C. de ſentē. autē.ꝛ cōſequēter. ℃No.tex.in.l.ij.ibi poſtulāte eo ꝛc̄.ꝛ ibi ita ꝙ heres ad petitionē ꝯuēti.facit i ſili.l.i.i ſi.de colleg.illi.ꝛ qð ibi no.ꝛ hic ſi haberē tp̄s cogitareꝫ multa bona.

℃De ſeruo corrupto. Rica.

s It pretor. Qui bona fide.

No.ꝙ illa dictio alienū.nō verificaſ i pſona ei⁹ q ē bone ſidei poſſeſſor:ſꝫ requiriſ ꝙ habeat verū dn̄iuz vt hic pꝫ referēdo iſtū.§.ad vba edicti.

Quod aūt. No.ꝙ recipe diciſ quis aliquē qn̄ aliquē abſcondit ſꝫ dādo ſibi potū vel cōmeſtionē nō. Qð fac̄ p ſtatutis q̄ dicūt ſi qs receperit malefactorē vel bānitū puniaſ in tn̄.qn̄ dr̄ recepiſſe habes hic. vide q̄ dixi in.l.nō ſoluꝫ.§.pculus.j.de iniurijs. de quo feci vnā magnā repetitiōeꝫ. Et no.glo.q̄ incipit facit.j.de fur.ꝛc̄.intelligo ſolutionē glo.ᵇ hoc mō qn̄ in ꝯrio obligor ex delicto ꝑpter mādatū meū. Vn̄ cā ꝓxima ē delictū ꝑpter mādatū. Et iō diſtingue an alias erat facturus vel nō. Hic vo non delictū ſꝫ pſuaſio eſt cā ꝓxima mee obligatiōis.ꝛ iō nō diſtigue.quā ſolutionē multū no.nā ſi ſtans hic mādo tibi vt facias delictū in platea habes ſolutionē ex ſolutiōe iſta. Nā ſi obligor ex delicto punior pena dupli:qꝛ factū ē in platea. Sꝫ ſi eſt ex mādato tūc ſecus.ꝛ ſic valꝫ ad infinita ſilia.qð no.multū. Op.de.l.ſepe.i ſi. j.de v.ſig. Gl.ſoluit notabiliſ dic vt ea. ℃No. ꝙ ꝯtra eū q mādat fieri delictū nō agiſ ex mādato ſꝫ ex delicto ꝑpter mādatū:ſꝫ hac actione hui corrupti agiſ ex ſolo ꝯſilio.facit de furtis.l. ſi qs vxori.§.neqꝫ verbo.vide glo.ibi facturus.

d Oli verbū.ᶜ No.iſtud principiuꝫ ꝙ iſtud verbū dolo malo poſt duo vba poſitū referſ ad vtrūqꝫ. Qð valet ad ſtatutū qð dicit ſi quis ſic fecerit ꝛ ſic:ꝛ poſtea ſubnectiſ de nocte. ꝙ iſtud verbum de nocte refertur ad vtrunqꝫ: quod multa nota.

Ne actio. No.de vbo futuri tēporis indicatiui qd habet denotare.de quo dixi in.l.i.§.i.ꝙ quiſqꝫ iuris.

i In hoc iudiciuꝫ. No.tex.ᵈ i prin.qð valet ad ſtatutū:ſi ſiat congregatio alicuius gentis ꝙ puniaſ caporalis.ꝙ caporalis diceſ ille q mādat:tex.eſt hic.

n Eratius.

Seruo. No.ibi ꝯſuetudie ꝛc̄.qꝛ vides ꝙ ſi qs facit ſepe malū ꝙ in eo ex cōtinuatis actib⁹ ſit qdā habitus ſm philoſophos adeo ꝙ ſi vult abſtiere nō pōt.ꝛ iō reſiſtēdū eſt principijs. Qð facit ad qōnem theologorum:an ille qui pſuaſit alicui vt ſemel vnū malū faciat teneatur de ceteris.

e Et tantū de filio. Gl. qrit h qūo eſtimatur.ꝛ ponit opi.veraꝫ. Et no.p Dy.in.l.eū q.§.ſi ſilius.j.de fur.ꝛ p Cy.i .l.ſi qs ſeruo.C.e. ℃No.ꝙ.l.ſi qs ſeruo.C.e.q̄ eſt.l.noua extēdiſ ad ſiliū:ita no.in.l. qð vo.ð. de legi.qð no.multū in materia interꝑtatiōis ſtatutoꝝ:nā ſi lex dicit ꝙ qs pōt facere teſtm̄ certe ꝛ codicillos:vt.l.ij.j.de le.i. Modo ſit ſtatutuꝫ ꝙ ſiliuſfami.poſſit facere teſtamētum certe ꝛ codicillos. Nam hec eſt extenſio.l.ad qð.l.i.§.i.j. ad le.falci.dixi in.l.oēs populi.de iuſti.ꝛ iure.

Is cōſequēter. No.ꝙ dānuꝫ qð patiſ dn̄s ꝑpter delictū hui dr̄ eſſe itereſſe itrinſecū:qð pꝫ ex hoc v.is ꝯſir.iūcto cū p̄cedēti:ſꝫ qūo hoc.nā hoc dānū ē ex rē:vt.l.ſi ſterilis.§.p vēditorē.j.ð act.emp.vbi videſ extrinſecū. So.intrinſecū ſeu intra rē intereſſe dr̄ illud qð ſequiſ rē penes quēcūqꝫ vadit lꝫ ſit ex ſubſtātiā ipſius rei.hoc ꝓbatur h.ꝛ doc.tangunt in.l.i.C.de ſentē.q̄ p eo.

℃De ſeruis fugitiuis. Rica.

i Si qui fugitiuū.

No.ꝙ ei q recipit fugitiuū parciſ ſi eū reddat ifra vigiti dies:qð ē ſpāle in iſto furto.ſecus in alijs: vt.l. q ea mēte.j.de fur. No.ꝙ lꝫ ingredi domū alteri⁹ p iueſtigādo ꝛ ingrēdo fugitiuo de licētia iudicis eo iuito.ſecus eēt p iueſtigāda alia re ſubtracta ita tꝫ glo.h:quā vide.ꝛ ita tꝫ Cy.C.e.l.qui reqrendi.ad qð.l.oēs.C.de aqductu in ſi.li.xi. Itē no.ꝙ qs pōt eē nūcius ͤ in re ꝓpria qð apparet hic:qꝛ lr̄e dātur ipſimet dn̄o qui vadit p ingrendo ſeruū ſuū.p hoc.j.de fur.l.eū qui.§.ſi epla. ꝛ ibi tangit Ja.de are.tene menti.

℃De aleatoribus. Rica.

a It pretor.

No.iſtā.l.nā i vno caſu requiriſ certū tp̄s ꝛ cert⁹ locus in alio caſu nō:nā vberari vbiqꝫ pōt.furari non pōt niſi tpe quo ludiſ:vn̄ ſi fur ſe vult excuſare dꝫ ꝓbare ꝙ retinebat ludū ꝛ ꝙ furat⁹ fuerat tpe quo ludebaſ:adeo ꝙ ſi ſimpliciter ꝓbaret ſe furatū fuiſſe qn̄ ludū retineret nō ſufficeret niſi apponaſ ꝙ illud tpe quo fuit furatus ludebat. No.ergo ꝙ qn̄ lex ideterminate loqſ circa locū ꝛ tp̄s dꝫ intelligi de oī loco ꝛ tpe ꝛ p hoc ſis cautus ᶠ qn̄ tu examias teſtes ſup inqſitiōe vel accuſatōe qui dicūt ſe vidiſſe maleficiū ꝙ ſemp addas loco ꝛ tpe in accuſatiōe cōtento alias ſi ſic ideterminate loquerenſ circa locum ꝛ tempus nō ꝓbarent maleficium.facit.l.i.§.i.de incē.ru.nau.

Quod aūt. No.ꝙ p iſtū tex.ᵍ determinat Ja.de are. vnaꝫ qōnē.nā ſi ſtatuto caueſ ꝙ bānito ius nō reddatur itelligiſ:hoc ē ꝙ ð delicto i eū ꝯmiſſo nō ꝓcedaſ nec p accuſatiōeꝫ nec p inqſitionē.qð nota.

℃Si mēſor falſum modū dixerit. Rica.

a Duerſus.

No.ꝙ in iſtis q exhibēt operas ſuas q̄ ꝯſiſtunt in artiſicio vel in aliqua arte liberali vel ſciētia nō dicitur locatio vel ꝯductio:ſꝫ magis dr̄ preberi opa beneficij cā:vn̄ iter aduocatū ꝛ cliētulū:medicū ꝛ ifirmū:doctores ꝛ ſcholares nō pōt dici locatio ᵇ.facit ad ea q̄ dixi in.l.i. de var. ꝛ extraordi.cogni.ꝛ hoc ꝑpter nobile exercitiū.

tex.bal.in.l. i.i.v.col.C. de ſer.fugi. q dicanſ pncipaleſ ꝛ corporales in facto.

℃Rubrica de ſeruis fugitiuis.

e i Si qui fugitiuuꝫ.eē nūci⁹. Quis pōt eē nūci⁹ in cā ꝓpria dixi p⁹ bar. in.l. iuſte.j. de acq.poſ.

℃De aleatorib⁹. Ru.

f s It pretor.ſis caut⁹. Not. tu qn̄ examinas teſtes vt dicaſ loco ꝛ tempore i accuſat:ōe cōtento ꝛc̄.ꝯriuꝫ no.bal.ꝛ ſulgo.in.l.ſi de cenſor.§.q interrogat⁹.ð. de interrog. ac.ꝛ bal.i.l. ſed ſi poſſeſſori.§.iteꝫ ſi iurauero.j. de iureiurā.

g ℃Qð aūt. iſtuꝫ tex. Et iſtū tex. pro meliori de corpe iuris allegat bal.i l.ſi.C.ſi contra ius in.ij. col.ꝙ ſtatutū dicēs bānituꝫ ipune offēdi poſſe intelligiſ in ere ꝛ in pſona. dicit tn̄ ꝙ mulier bānita nō poterit adulterari ꝛ ad h hic adde.l.ſi ſeruus ꝛ qð ibi bar.C.ð hiſ q ad eccle. ꝯfu.ꝛ bar. i l.i.§.i.j. ad trebel.ꝛ qð ibi docto.i.cōtrariū qð no.bal.in.l. non ſolū.§. q̄ꝗꝫ de iniur.vide ibi.

℃Rubrica ſi mēſor falſum moduꝫ dixerit.

b a Duerſus. dici locatio. Aduocato nō ꝯpetit actio locatſ cōtra clietu

lum: ſ; actio in factuȝ vt hic tenet gl. ⁊ bal. in. l. i. C. de ſuffragio licet Cy. ibi cõtra.
a ¶ Ideo autem. Et ad iſtuȝ. §. vide no. inſtit. de acti. §. ſi minui. ⁊ c. cuȝ dilectus. de emp. ⁊ ven. ⁊ c. examinata.
b ¶ Collige. vide qđ dixi ĩ. l. ꝙ ſi is ad quē. de acq. here. ⁊ no. ꝙ lȝ ps nõ poſſit obtinere in cã intẽtata. tñ iudex põt reſeruare ius agendi ex cã apta ſȝ bal. i auč. ſȝ ſi qs i pe. col. C. de ſecundis nuptijs.

¶ De religioſis ⁊ ſumptibus fu. Rubrica.

c Ui ꝑpter. § locuȝ. Uide ad intellectũ huiꝰ ti. ꝙ oẽs leges q̃ volũt ꝙ ꝑ illationeȝ humani cadaueris ſiat locus religioſus ⁊ definat eſſe in ꝯmertio noſtro vt hic ⁊ inſti. de re. diui. pº pri. ſũt correcte de iure canonico ꝙ i hac materia ꝑualet q: locus nõ põt fieri religioſus ſine auctoritate pontificis. c. ad hoc de relig. do. no. glo. xiij. q. ij. c. in eccleſiaſtico. no. ino. i. c. abolende. ᵭ ſepul. Item dič io. fabri. inſti. de reȝ diui. ꝙ nullꝰ locus dicit religioſꝰ niſi ꝑ auctẽ põtificis fuerit cõſecratꝰ in auč. vt nullꝰ fabricet oratori. ĩ domos ⁊č. in rubro ⁊ nigro. viᵭ bar. in. l. iij. C. ᵭ fur. Sȝ

Ideo autez[a].

No. ꝙ qui ꝓponit actionem ineptam ſuccũbit ⁊ hoc caſu inſerat cã in ſententia. Et ex hoc. §. collige[b] ꝙ licȝ ager ſemel ſit mẽſuratus ſi aliqua partiũ dicit ſe deceptã: ⁊ ſic ſe plus dediſſe vel minus recepiſſe dȝ iterũ mẽſurari.

v **El per litteras.** Nota ꝙ mẽſurator põt ꝓnũciare vel ꝑ nũcium vel per litteram. Item no. ꝙ nõ poteſt alij committere vt menſuret.

J duobus.

Cõpetit. No. ꝙ cõpetit hec actio illi qui menſurat. ſi haberẽ tꝑs ego vellez aliter examinare. facit ad. q. ſi iudex ꝑ impitiã male iudicauit poſſum appellare nõ appellaui: an habeã actionẽ cõtra iudicẽ. glo. dicit ꝙ nõ in. l. i š. ꝙ qſqȝ iuris: in ꝯiũ facit iſte tex. dic vt ibi dixi: ⁊ hanc qõnem diſputaui. Bar.

s **J menſor.** No. hãc. l. q̃ facit ad qõnẽ quã hoc anno tibi dixi in. l. qcquid. §. i. š. de iudi. nã. l. punit iudicẽ q male iudicauit qd ſi iudex noluit iudicare: de quo vide vt ibi dixi.

v **El cuius.** No. ad. q. tu ſcis ꝙ iudex vel arbiter q male iudicauit facit litẽ ſuã: qd de arbitratore: caſus eſt hic ꝙ idem ſit ⁊ idem de ꝓſoneta. vt. l. i. ĩ. de proſonetis.

¶ De religioſis ⁊ ſumptibus funerum: ⁊ vbi funus ducere liceat.

l **Ocum**[c]. No. ꝙ verbũ alienuȝ intelligit rõne dñij aliter habuiſtis in. l. i. š. de ſeruo. cor. Itẽ in ſimili ꝙ cuiꝰ ⁊č. requirũt ꝟba illa ꝙ alicuius ſit rõne dominij: vt. l. i. §. ſi. cuȝ. l. ſequẽti. š. naute caupo. ſtabu.

Pretor ait. Facit iſte tex. ad q̃ſtionem: ſtatutũ eſt hic ꝙ priores nõ dñt ire ad ſepeliẽduȝ corpus alicuiꝰ: mõ qdã mortuus ẽ in lõgĩqs ptibꝰ ⁊ oſſa portanť in ciuitatẽ: nũqd poterũt priores adeſſe. ⁊ videť ꝙ ſic: q: oſſa nõ ſunt cadauer. vt hoc. §.

s **Criptus.** No. ꝙ ſepeliendo defunctũ non videť gerere ꝓ herede: ſȝ vt cautius ſit tibi facias ꝓteſtationẽ in camera tua ⁊ facias fieri inſtr̃m corã duobus teſtibꝰ: vt. l. at ſi qs. §. plerũqȝ. ĩ. e. ita vidi ſemel fieri q: qdã fecit iſtã ꝓteſtationẽ ⁊ geſſit poſtea hereditatẽ tãꝙ̃ bona hereditaria: ⁊ exbrigatis debitis adiuit: ſȝ cautela dȝ eẽ ꝙ ei ſtatuať tꝑs adeũdũ quo elapſo nõ poterit adire. ar. l. ſi qs inſtituať. ĩ. de here. inſti.

Ex. l. ſequenti.

¶ Notoriũ quid ſit. Et an debeat allegari. Et an ordo iudiciarius ſit ſeruandus ⁊ an requirať citatio. Et an debeat ꝓbari. Et an admittať appellatio a notorio.

s **Criptus** No. ꝙ ſepeliẽdo defunctũ nõ videtur gerere ꝓ herede ſȝ vt cautiꝰ tibi ſit facias fieri inſtr̃m ꝓteſtationis corã duobꝰ: vt. l. at ſi qs. §. plerũqȝ. ĩ. eo. Item vidi ſemel fieri: q: quidã fecit iſtã ꝓteſtationẽ ⁊ geſſit poſtea hereditatẽ tanꝙ̃ bona hereditaria: ⁊ exbrigatis debitis poſtea adiuit: ſȝ cautela dȝ eſſe vt ſtatuať ſibi tꝑs quo elapſo nõ poterit adire. ar. l. ſi qs inſtituať. ĩ. de here. inſti. ¶ No. hic de materia notorij. vñ vt hec materia q̃ ẽ legiſtis ignota ⁊ penes canoniſtas pleniꝰ liqueat. Primo queriť qd ſit notoriũ. ſcđo ĩ quo differt a manifeſto. tertio an in notorio ſit opus citatione. quarto an libellus detur añ ꝯteſta. qnto an ꝓbatiõe indigeat. ſexto an ſnĩa ⁊ an ĩ ſcriptis. ſeptimo an ⁊ qñ poſſit appellari. octauo de executiõe. ¶ Circa primũ dic ꝙ notoriũ eſt illud qđ eſt ita euidẽs ꝙ latere nõ poteſt nec tergiuerſatione celari ⁊ cuiꝰ eſt teſtis ppls: vt dicitur in. c. tua nos. de coha. cle. ⁊ c. de manifeſta. ⁊ hoc dicit. c. ſacerdotale. in ſi. xxxv. q. iij. c. qđ ſcripſi. Manifeſtum dicitur qđ vulgo diciť ⁊ corã pluribꝰ teſtibꝰ. ff. de teſta. l. heres palam. ¶ Quid ergo ſi qs occidat hominẽ coram pluribꝰ teſtibꝰ iudicabis notoriũ vel manifeſtũ. Quidã dicũt ꝙ ſi occidit corã decẽ ꝙ ẽ notoriũ ⁊ de hoc notať ĩ. d. c. de manifeſta. Alij remittũt arbitrio iudicis. ⁊ de hoc Spe. in ti. de no. crimine. §. hoc notoriũ: ſȝ qd arbitrabiť iudex: dicas ꝙ verũ notoriũ eſt qñ factũ eſt tale de ſui natura ꝙ oẽs ſciũt vł ſcire eos veriſiłe ſit: ſic ꝙ nõ poſſit allegare ignorantiã qn ſit ſupina: ſicut ſi qs gerat ſe ꝓ ep̃o in aliqua ciuitate: vel ſi qs in ꝯitate toto populo aſpiciẽte occidit hominẽ vel ſuſpẽdit vel aliũ actũ exercuit in pñtia ppli: vt. ᵭ. l. i. ᵭ his qui in eccle. manu. ⁊ ex̃ de trãſla. ep̃o. c. quãto. ⁊ de cle. ex. c. illud. ⁊ caue. q: ſi ꝓponas notoriũ in aliqua ꝓuincia oȝ ꝙ factum ſit tale: qđ de ſui natura oẽs de ꝓuincia ſciãt vel ſcire poſſint: ſi in villa ꝙ illi de municipio vel caſtro. ff. ᵭ iuris ⁊ facti igno. l. regula. §. ſȝ facti. ¶ Quid ergo ſi in villula vbi ſunt pauci habitãtes aliqd in conſpectu oĩm factũ ſit q forte nõ ſunt ſex vel octo. diciť ꝙ ſit notoriũ. ff. de ꝟ. ſig. l. neratius. ex̃ de cle. nõ reſi. c. i. ⁊ facit. ff. de his q no. ĩfa. l. ij. §. ſi. ſȝ hoc nõ credo: q: dȝ eſſe notũ plurimis ⁊ multitudini. ex̃ de coha. cle. ⁊ mulie. c. ſi. ⁊ vicinia dȝ ſcire. ex̃ de pur. cano. c. pe. ꝟ. ſi. C. vi bo. ra. l. pretor. §. i. de ꝟ. ſig. palã. ff. de inſtito. l. ſȝ ſi pupilli. §. ꝓſcribere: ſȝ quot requirunť: videť ꝙ. xx. ff. vi bo. rap. l. p̃tor. §. i. vel dic. x. q: tot ppłm faciũt. glo. in. c. i. de elec. ⁊ dixi in. d. §. p̃tor. ⁊ ita pȝ differẽtia inter manifeſtũ ⁊ notoriũ euidẽs qñqȝ p̃dicať ᵭ vno qñqȝ de alio. ex̃ de cle. ꝯiu. c. ſi forte. ⁊ c. abbate. li. vi. Qñqȝ tñ mãifeſtũ poniť ꝓ notorio. C. de appel. l. ciues. ff. ad turpil. l. ab accuſatione. §. nũciatiões. de do. p̃le. l. ij. ex̃ de ꝟ. ſig. c. ꝯſtitutioneȝ. de offi. deleg. c. i. li. vi. de iniuſto rup. teſta. l. ſi qs. §. his ibi omnes. ꝟſi. niſi forte. ¶ Uñ vbi manifeſtũ ſcribiť in aliqua materia q̃ nõ regrat iudicialẽ indaginẽ nec ꝓbationẽ ꝑ ꝑ qđ exponiť manifeſtũ. i. notoriũ alioqn ĩpropria ſignificatione reiecta verba ſm ſubiectã materiã intelliganť. ff. loca. l. ſi vno. ⁊ ita ſoluať glo. iuris ciuilis: q̃ qñqȝ dicit ꝙ manifeſta ꝓbatiõe nõ indigẽt: vt no. in. d. l. ij. de do. p̃le. Et nõ exigo ꝙ illi de pp̃lo ſit ſciuerint: q: ſufficit ꝙ ꝑ diuerſas vices: dũ tñ totiẽs ⁊ tot ꝙ magna parſ ppłi ſcire poſſit ꝑ. d. §. hi aũt oẽs. Idẽ diciť ꝙ etiã notoriũ eſt vbicũqȝ ꝯſtat iudici vt iudici: vt ſi ĩ figura iudicij aliqd factũ vel dictũ ſit quãuis ppls vel maior pars populi hoc nõ ſciat. ⁊ ſic ĩtellige. C. q ⁊ aduerſus quos. l. i. ff. de appel. facit. l. creditor. §. iuſſus. ex̃ de ſen. ex. c. venerabilibꝰ. §. ſecꝰ. de appel. c. romana. §. finaũt. li. vi. de offi. dele. c. de cauſis. Quidã aũt exigũt ꝙ ſint tot cũ iudice ꝙ poſſit dici notoriũ. ⁊ ita videť tenere Spe. in. d. §. iã. ꝟ. pe. de ſampſone. ꝓ quo. C. ᵭ cuſtu. reo. l. ij. aut cõuocatis publice teſtibꝰ: qđ non eſt verũ: q: ſm hoc nihil faceret figura iudicij: que multũ facit ꝑ p̃dicta. ad qđ. C. de dona. l. ĩ donationibus. in prin. cũ ibi notatis. Itẽ eſt notoriũ

ex quo ſiũdatur cũ volũtate auctoritate ac vtilitate ep̃i: efficiť locꝰ ſtatim ſacer. ⁊ religioſus ᵭ cõſe. diſ. i. c. vnicuiqȝ. ⁊ i capellis que fiunt in domibus ẽ neceſſaria auctoritas ep̃i ĩ eccleſia cathedrali ẽ neceſſaria auctoritas pape. dicit tñ io. fabri. inſti. de re. di. §. religioſũ ꝙ lȝ abſqȝ dcã forma nõ dicať religioſus ea rõe q̃ cimiteria ꝑ eos bñdicta tñ dicit ꝙ ẽ bñ religioſꝰ q̃ȝtũ ad hoc vt nõ poſſit vendi vel pignorari cuȝ iura ciuilia q̃ȝtũ ad hoc nõ repianť correcta. l. iij. C. q̃ res pig. ob. poſ. ⁊ ibi ẽt dič ꝙ cimiteria nõ ſuntꝰ patrimõio vel dominio aliquorũ licet poſſint vel ꝓrogatiuaȝ habeãt inſerendi ſuos. adde imo. i. l. qd ergo. §. ſi. de le. i. ⁊ q̃ no. bal. i rubri. de re. di. in prin. ADDE ſedri. conſilio cxxx. ⁊ ro. cõſilio. ccccixx vij.

qꝺ per acta ⁊ ꝓceſſus apparet. C. de litis ꝯteſt.
autē. offerat. ex de reſcrip. cū ꝯtingat. ij. q. i. de
ompꝰ. §. q̄ñ aūt. C. de dila. l. i. li. x. Uel q̄ñ reſul
tat ex iuris p̄ſūptiōe ī auc̄. de reſti. ⁊ ea q̄. §. vnū
.ff. ad turpil. l. i. ⁊ de his q̄ ſunt ſui vel ali. iur. l. fi
lium. Itē eſt notoriū qꝺ cōis ⁊ antiqua creduli/
tas ſiue traditio hꝫ inconcuſſo ſicut ꝙ karolus
fuit rex ſicilie. paſſio xp̄i ⁊ ſilia. C. de ſūma tri. l. i.
⁊ ibi ꝙtum diuū Petruꝫ. ⁊ ff. de re. diui. l. fi. de
cada. pu. l. i. ſ. de adop. l. fi. ff. de leg. l. fi. in auc̄.
vt nō lux. ꝯtra naturā. §. nōdū īprobe. ff. de fun
do inſtru. l. queſituꝫ circa p̄n. Et no. hoſti. i. d. c.
quāto. de trāſlatiōe. ⁊ Spe. de no. cri. §. iam. ꝟ.
notoriū facti. Inno. tñ dicit ꝙ illud eſt ꝓbāduꝫ.
ex de ꝟb. ſig. c. veniēs. Primū tamē ego ſequor
ꝑ. ll. quas allegaui. Itē pōt dici notoriū illud qꝺ
indubitāter rumor vulgaris aſſerit: videt exp̄ſſū
ex de elec. c. cumana. §. fi. ibi indubitanter. Sed
hoc pōt eē verū in arēgis factis q̄ latere nō pñt.
ſecus in alijs. de ſen. ex. c. ſi iudex laicus. li. vi. Et
ſic intellige ex de pur. ca. c. cū dilectus. Et qꝺ ibi
no. ꝑ Io. an. poſt hoſti. Itē notoriū eſt illud qꝺ
oculis iudicis pꝫ de ſe. ff. de mino. l. minor. xxv.
an. ex de cor. vici. cū dilecti. ⁊ c. ſi forte. de ꝟbo.
ſig. c. ꝯſtitutionē. lib. vi. Et no. ꝙ ſecurū ē ⁊ cau/
tū ꝙ anteq̄ ꝓcedat vt in notorio ꝓnūciet eſſe
notoriū: vt no. io. an. ex de ſen. ⁊ re iudi. c. paſto
ralis. in cle. Sꝫ ps etiā caute faciet ſi appellat ex
illa ꝓnūciatiōe ⁊ admittet. ex de appel. c. roma/
na. §. ſnīa. lib. vi. Et no. ꝙ in notorijs nō ē ordo
iudiciarꝰ obſeruādus: vt. c. ad nr̄am. el. ij. ex de
iureiurā. ff. de libe. exhi. l. iij. §. iulia. ver. is vere.
Securius tñ eſt iudicē in dubio iudiciariū ordi/
nē obſeruare. ne forte reputet notoriū qꝺ nō eſt
⁊ ꝓceſſus anihilet niſi eſſet ita notoriū euidēter
ꝙ eēt ridiculū ordinē iudiciariū obſeruari. ex ꝺ
appel. c. ꝯſuluit. Et no. hoſti. in. c. cuꝫ ſit. e. ti. de
pur. ca. c. pe. ⁊ ſi le cōſilium. ex de iudi. c. diſpen/
dioſam. in fi. An aūt opus ſit citatione. glo. dicit
ꝙ ſic in. c. ad noſtrā. itē Inno. ex de app. in. c. cū
ſit romana. ⁊ idē in Spe. ⁊ in ti. de no. cri. §. i. ꝟ:
⁊ vbi. ⁊ ꝟ. dicūt doc. quoqꝫ. Quibꝰ obſtat dictuꝫ
.c. cū ſit. de cle. ꝯiuga. ⁊ c. bōe. ⁊ c. venerabilē. ⁊
videt exp̄ſſum in. d. c. quāto. de trāſla. epi. xi. q. i.
.c. ſtatuimus. ⁊ d. c. q̄ñ. de fi. p̄ſby. Dicas ꝙ in
notorio iudici vt iudici ꝙ illa die die nō ē opus
citatiōe vt ſi qs iniuriauit in pñtia iudicis ꝓ tri/
bunali ſedētis. Ex quo tūc hꝫ ptis pñtiaꝫ ⁊ non
oꝫ ampliꝰ euocare: ⁊ ſic pōt itelligi. l. creditor. §.
iuſſus. ff. de appel. ex de penis. c. i. lib. vi. Sꝫ die
elapſa ⁊ maxie pte abñte videt neceſſe ꝙ citet.
ex de ꝟ. ſig. c. cū oliꝫ. el. ij. ⁊ de pe. lꝫ. §. pe. Et pꝫ
ꝙ ꝑ ꝯfeſſionē emiſſam in iudicio ſit res notoria:
vt. c. cumana. ſ. allegato. Et tñ ps vocat in ſnīa
.ff. q̄ ſnīa ſine appel. re. l. i. §. iteꝫ cū ex dicto. In
notorio ꝟo facti trāſeūtis vel īterpellāti dicunt
oēs ptē citandā: ſꝫ in ꝯtrariū faciunt ſupradicte
oppoſitiōes. Eſt tñ ſecuriꝰ parteꝫ vocari: vt no.
Hoſti. in. d. c. cū ſit. Ego credo ꝙ ſit neceſſe ptē
citari: q: in. c. paſtoralis. ex de ſen. ⁊ re iudi. i cle.
papa nō denegat notoriū: ⁊ tñ ſnīaꝫ infirmat ꝓ/
pter defectū citatiōis: ſi tñ iudex timeat ſcādalū
vel p̄iculū pōt ſine citatiōe ꝓcedere: vt. c. vene/
rabilē. ⁊ c. bone. ⁊ maxie ad ſnīam excōicationis
q̄ fert in abñteꝫ. ex de ſimo. c. accuſatū. ⁊ d. c. cū
ſit. ⁊ no. in. d. c. de māifeſta. ⁊ facit hñ. ex de ſen.
ex. c. ꝯſti. li. vi. in fi. tñ nō opus eēt monitōe. Nec
ob. c. ſacro. ex de ſentē. ex. q: ſolue vt ibi. Et no.
Hoſti. in. c. cū ſit. nā ī duobꝰ caſibꝰ nō reqrit mo
nitio trina. Primo vbi ex p̄ma monitiōe appet
de cōtumacia ptis ⁊ vbi in facto notorio ꝓcedit
ad excōicationē ex vna monitiōe ſm hoſti. in. c.
ſi ſacerdos. de offi. ordi. ⁊ citabit ꝑ edictū ſicut
in alijs cauſis ⁊ cū iteruallis ſi ſit poſſibile vt ibi.
nec ob. ex de ſen. ⁊ re iudi. c. cū olim: q: ibi vt ps
fuit citata vel papa ꝓceſſit de plenitudie ptātis
vt no. ꝑ glo. ⁊ hoſti. q: ibi reus hēbat bonas de
fenſiones ⁊ nihilominꝰ fuit ꝯdēnatus abñs: qꝺ
potuit fieri cū in ꝟo in notorio ꝓcedit ꝑ viā in/
q̄ſitionis: vt. l. ea qdē. C. de accu. etiā ſi ſit abñs
pōt ꝯdēnari: vt. c. q̄ñ. ex vt lite nō ꝯteſta. Spe.
dicit ꝙ audiet. ⁊ ſi fuit ꝯdēnatus tanq̄ de noto
rio cū tñ nō eſſet notoriū reuocabit. ex de ſen. ⁊
re iudi. c. cū bertoldus. Tu dicas ꝙ ſi vult dice/
re ſententiā nullā ex eo ꝙ nō eſt notorium ⁊ nō
fuit ordo iudiciarius obſeruatꝰ vel iniq̄tatē eui/
dentē ꝯtineret ꝙ audiet: vt. c. paſtoralis. ſ. alle.
al's aūt nō audiet ſi ꝯdēnatus eſſet abñs debita
ſolēnitate ſuata. ⁊ ſic itellige qꝺ ideꝫ Spe. no. c.
ti. §. i. Sꝫ an debeat vocari ad ſingulos actus iu
diciales. Inno. vr̄ tenere ꝙ nō in. d. c. tua nos. ī
glo. ꝑua. ſꝫ qd ſi pars ꝯpareat an dēat dari libel
lus. dic ꝙ nō: nec neceſſaria eſt ꝯteſtatio: vt. d. c.
ad noſtrā. ⁊ c. de manifeſta. ⁊ c. ſolus. ⁊ no. in. c.
tua nos. de libel. obla. ⁊ c. i. ⁊ in auc̄. de exhibē.
reis. §. ſancimꝰ. Quid ſi reus velit excuſationes
vel defenſiones ꝓponere. Dicit Inno. ⁊ Hoſti.
in. c. tua nos. ⁊ Spe. in. d. §. i. ꝟ. ꝙ ſi iudicis. ꝙ
iudex audire dꝫ. ⁊ ſi nō audierit nō valꝫ ꝓceſſus:
ſi tñ audierit ⁊ ꝓbationes nō admittat: tñ bene
valebit: ⁊ ſufficit ꝙ iudex coraꝫ ſuperiore poſſit
oñdere crimē notoriū: ſꝫ ꝓ deo nūqd ſaltē ſupe
rior dꝫ ꝓbatiōes al's dimittere: q̄re nō ergo pri/
cipalis iudex. Uidet veriꝰ diſtinguēdū: q: aut fa
ctū ⁊ facti q̄litas ſunt notoria: ꝟbi gr̄a: notoriū
eſt ꝙ ticius iterfecit hoīem. ⁊ ip̄m cū armis aſſa/
liuit occiſo nō ꝑcutiēte nec ſe defendēte: tūc er/
go ego credo ꝙ reꝰ nō audit nec ad ꝓponēduꝫ
nec ad ꝓbandū ꝙ ad ſui defenſionē fecerit. ⁊ ē
exp̄ſſum ī vſibꝰ feu. de pace iur. fir. §. ſi qs hoīeꝫ.
Si ꝟo facti q̄litas nō ſit notoria. ꝟbi gr̄a: qs in
iure ꝯfeſſus ē ꝙ occidit hoīem: vel forte occidit
pluribꝰ pñtibꝰ: q̄ viderūt mortē nō tñ primū in/
ſultū viderūt: nūc vult ꝓbare ꝙ occiſus primo ī
uaſit: Iniquꝰ eēt iudex q̄ eū ñ admitteret: ⁊ hoc
ꝓbat ꝑ dictū. §. ſi qs hoīeꝫ: imo pōt dici ꝙ obie
ctus talis ex ius facit deſinere rē eſſe notoriaꝫ. ⁊
hoc hñ ꝓbat. ff. de tab. exhi. l. i. §. ſꝫ ſi neget. ex
de ſen. ex. c. venerabilibꝰ. §. idē: ⁊. §. ſe. ⁊ inſti. de
eo cui liber. cau. bon. adi. §. h̄ cōſtitutio. ibi quā
ergo. Et iō ꝯſeruatores q̄ nō pñt ſe itromittere
niſi de exequēdo pñt audire defenſiōes ꝓbabi/
les ſi ex iudiciū ꝓponant. ex ꝺ offi. dele. c. i. li. vi.
⁊ ibi no. ¶ Iteꝫ q̄rit nūqd dēat ꝓbari notoriū.
Doc. dicūt vbi. ſ. ꝙ nō: q̄bus obſtant iura q̄ ſu/
periꝰ allegaui. Uñ vr̄ meliꝰ indiſtincte tenēdū ꝙ
nō ſit neceſſariū teſtes recipe in cāu veri notorij
in eo ꝙ notoriū ē ⁊ ꝙ ꝯdēnatio valeat ⁊ ꝓceſſus
dato ꝙ nihil ꝓbatū ſit: pꝫ ꝑ iura. ſ. allegata. Et
ꝙ ſufficit ꝙ ſupior reperiat notoriū ⁊ ſibi dicat
ꝙ ſit notoriū: ſꝫ ſi dubitaret nō eēt notoriū. ⁊ ꝓ/
cederet ſupior ꝑ iformationē ad hoc vel rei eui/
dētiā ſicut prio ꝑ iura. ſ. allegata. ⁊ maxie ꝑ. §.
ſi qs hoīem. Quid ergo ſi crimē denūciatū ē iu/
dici ſicut notoriū. Dic ꝙ ſi ſit talis iudex ⁊ ppl's
q̄ videre pñt ſicut ep̄m ſedentē in ſolio publice:
tūc ſtatiꝫ ꝓcedet ſine iformatiōe. Sin aūt hoc ñ
ꝯtingit: tūc iformationē recipiet ⁊ ꝑ eā ꝓcedet.
⁊ ſic itellige. l. ea qdē. C. de accu. ibi defenſione
reo oblata. Et ī illa iformatiōe dꝫ vocari ps ſm
Inno. ⁊ hoſti. in. d. c. tua. ſꝫ ſm archi. nō eſt ne/
ceſſe: vt no. in. d. c. i. li. vi. de offi. deleg. Ego cre/

ꝯo ꝙ ſit tutũ eã vocari p .c. bone §. lʒ ꝺ elec. Et vide ꝙ ibi no. Inno. ⁊ ꝙ plures teſtes recipiant in īformatōe ne ſit tergiuerſationi locus. Et dic ꝙ teſtes nō hũt neceſſe ſemp deponere de viſu: vt no. io. an. poſt hoſti. extra de pur. ca. c. cũ dilectus. Quid ſi ſint pauci. Archi dicit nō eē notoriũ: vt. d. c. i. qꝺ pōt eſſe verũ niſi qñ cōis credulitas ⁊ idubitata hoc inuit: vt. ſ. ꝓbaui. ſed an ſit neceſſaria ſnīa nō videt: ex̄ de diuor. c. ſignificaſti. ⁊ tʒ archi. ex̄ de ſen. ⁊ re iudi. c. romana. §. ſi. in glo. ſciendũ. qꝺ eſt verũ vbi tēdit ad pñtiaʒ ſalutarē ſecus aſs. ex̄ de diuor. c. pꝛono. de pur. ca. c. pe. iij. q. v. c. q: ſuſpicio. lʒ an dʒ dari in ſcriptis nō videt cũ nec libellus det: vt. ſ. dixi. C. de ſen. ex pi. reci. auc̄. niſi breuiores. in auc̄. de manda. prin. §. ſit tibi quoqʒ. Tutũ tñ eſt ſcribere. ex̄ de ꝟ. ſig. c. ſepe. §. ſnīam in cle. Sʒ an pōt appellari nō vr̄. ex̄ de ap. c. ꝯſuluit. ⁊ c. ꝑpoſuit. ⁊ c. peruenit. C. quoꝝ appel. ñ reci. l. abſtinēdũ: ibi dũmō euidēter ⁊ ꝯuicti. Dic ꝙ non pōt appellari: ſi tñ appellet de facto ⁊ corā iudice appellatiōis proponat nō eē admittēdā appellationē: q: factam ſup notorio ⁊ iudici appellationis de hoc ꝯſtat nō admittet: aſs ſic. vt ex̄ de appel. c. romana. §. ſinaũt. Et dʒ iudex appellatiōis ꝓcedere p īformationē ſicut prim⁹. ⁊ ſi repiet notoriũ cōfirmabit ꝓceſſum ⁊ ſnīam: ſinaũt ſecus tūc oīa ānullabit: vt no. inno. ⁊ hoſti. i. c. tua. vt. ſ. dixi. Nũqd ergo iudex pricipalis exequat nō obſtāte appellatiōe: dic ꝙ nō imo iudex appellatōis pt ei inhibere ex quo incepit cognoſcere an appellatio ſit admittēda vel nō: vt. d. c. appet. An inhibitionē poſſet exequi: vt no. doc. in. d. c. tua. qꝺ ego non credo caſu quo nō poſſet retractari executio. ff. de ap. reci. l. ſciendum: niſi in caſu. ff. de appel. reci. l. cōſtitutiōes. ⁊ videtur notari. ff. nil noua. pendē. appel. l. i. §. appellari. ſed an iſti modi ꝓcedēdi obtinēt in ꝯtractib⁹: an in alijs ꝙ̄ ī criminib⁹. Inno. vr̄ dicere ꝙ nō in. c. tua. in ſi. magne glo. de coha. cleri. ⁊ mulie. Sʒ vr̄ verius ꝙ ſaltiʒ ſup hoc obtīeat ꝙ notoriũ ꝓbari nō dʒ. ⁊ ibi no. hoſti. lʒ hñ verũ eſt ꝙ illa q̄ ſupradicta ſunt non obtinēt in caſib⁹ in qb⁹ in ꝯtractib⁹ ꝓcederet p viam inqſitiōis: de qbus no. p Inno. de iureiu. c. ad noſtrā. Itē exceptiōes dilatorie nō admittunt in cā notorij nec exceptio ſpoliationis vt in Spe. de pe. ⁊ po. §. qm̄: vbi veri⁹. Itē qdā dicũt ꝙ ꝓbatio fieri dʒ infra octo dies. dic p Inno. de ſen. ex. c. ſolet. in ſpe. e §. i. ꝟ. item notoriũ facti. Iſta ſufficiant de notorio. Additio.

o **Sſa.** Oīa que ſunt in loco meo a me poſſeſſo poſſum mea auctoritate tollere: vt. l. quēadmodum. §. i. ad le. aql. fallit h̄ fauore religionis. Bar.

v **El quod.** No. ꝙ filij etiaʒ ſi non ſint heredes pr̄is hñt iura ſepulchroꝝ. ¶ Scdo no. ꝙ ex lr̄is inſcriptis ī lapide qs nō hʒ ius. de quo hēs in. l. monumētoꝝ. C. e. facit ad. q. nũqd antiquis lr̄is ſit credēdũ. tangit Spe. in ti. de ꝓba.

a **T ſi quis.**

Si cui funeris. No. ꝙ ex mandato teſtatoris non oritur⁹ mādati actio: qꝺ appet q: hic dat de dolo que cũ alia nō concurrit.

Credo tamē. No. ex hoc ver. ꝙ executor q officiũ executoris ſuſcepit vel acceptauit aliquo modo cogitur illud implere vt hic. de hoc no. in. l. nulli. de epi. ⁊ cleri.

a T ſi qs a §. ſi cui funeris non orit. ad. l. clemēs. j. de here. iſti. p bal. i. l. mādatuʒ. in. v. col. C. mā.
b Inime. Et aduerte: q: lʒ tex. ex arrupto alleget ꝙ fili⁹ pōt patrē venietēʒ ꝯ patriā occidere. glo. tñ h̄ intelligit ſi hoc filius faciat defendēdo. alias ſecus q̄ videtur deſtruere iſtũ tex. niſi referat gl. ad illā ptem littere tantũ ibi dũ dicit. ⁊ liberos interficiēdos venerit non aũt ad ſupiorem partē. ⁊ vide bal. i. l. ſi adulteriũ h̄ allegata ⁊ ex iſto tex. dicũt qdā ꝙ impune poſſit occidi pater veniēs ꝯtra fidē xpi. imo precio afficeret. vide qꝺ dixi p⁹ bar. in. t. ſi qs a liberis. §. parens. de libe. agno. ⁊ qꝺ not. moder. in. l. q̄ʒ. uis. cũ. l. ſe. ſo. ma. ⁊ hic adde glo. x. xiij. q. iij. c. fortitudo. ADDE ꝙ abb. ꝯſilio. c iiij. tenet ꝙ fili⁹ rebellis nō ſit in poteſtate patris ex quo pōt ipm occidere. ⁊ ſic fili⁹ poſſit teſtari.

Pleriqʒ. No. ꝙ p ꝓteſtationē declarat aius ꝓteſtātis. ¶ Scdo no. ꝙ ꝓteſtatio nō opat vltra illud ad qꝺ ꝟba ꝓteſtatiōis ſe extēdũt: vt no. p Inno. ex̄ de ꝯſti. c. cũ. M. ferrariēſis. ⁊ p io. an. in. c. caʒ. ex̄ de re iudi. dixi. plene de op. no. nũ. l. nō ſolũ. §. ſi.

q **Uod ſi nulla.** Iſtā. l. allegat oy. in. l. ſi cōſtāte. §. ſi vir. j. ſo. ma. ꝙ ſi mulier nihil habeat in dotē dʒ ali a viro. Bar.

s **I locus.** No. l. cōis opi. ſit ꝙ res q̄ ſubiacet reſtitutiōi poſſit interim alienari: lʒ de hoc fuerint opiones in glo. cōtrarie in. l. ſi. §. ſinaũt auaricie. C. cōia de lega. tñ hoc fallit in libertate vt ibi pʒ. Itēʒ fallit ſi quis vellet facere locũ religioſum. ⁊ ideo in re que ſubiacet reſtitutioni nō poſſet conſtrui eccleſia.

m **Inime**[b]**.** No. ꝙ exbānit⁹ q pōt impune offendi ⁊ occidi ſm formā ſtatuti poterit etiā occidi a filio ⁊ a patre: lʒ Dy. aliter dicat. j. de adul. l. ſi adulteriũ cũ inceſtu. §. liberta.

c **Um in diuerſis.** Nota ꝙ debet inſpici vbi eſt pars principalior. ¶ Itē no. ꝙ pricipalior ps hoīs eſt caput. Un̄ teſtis interrogatus ſi cognouit an talis eſt talis: dixit ꝙ ſic: q: vidit caput ei⁹ vel faciē eius.

¶ De mortuo īferēdo ⁊ ſepulchro violādo. Rx.

l **Onga**[o]**.** Dicit glo. ꝙ nec lōgiſſima poſſet pſcribi: q: īcorpalia nō pſcribũt. vñ iſtud eſt verũ in ſuitutib⁹ realib⁹. ſecus in iurib⁹ pſonalib⁹ vt plene dixi in. l. iuſto. §. nō mittāt. doc. in. l. ſi. de pſcrip. lon. tem. ⁊ iō puto ꝙ hic nō pſcribat q: nō hēbat titulum ⁊ bonā fidē. ¶ Ultimo. no. ꝙ ea res q̄ ſui priuilegio nō preſcribit: nō preſcribit ſpacio. xxx. annorum: vel. xl. ab eo qui titulo caret.

¶ De rei vendicatione. Rica. l. v

¶ Circa iſtā glo. Rice Quedā ſunt q̄ ſunt ſatis clara: tñ ſunt examinādā aliq̄. Prio an h̄ det ꝯ ciuiliter poſſidētē. gl. ꝙ ſic. ⁊ nil allegat. idē no. C. vbi in rē actio. l. ij. ⁊. j. de acq. poſ. l. pōp. §. ſi is q ptorio. tex. hētis in. l. cuiuſcũqʒ. j. de vſufru. ⁊ videbitis in. l. iij. in ſi. j. ad exhibēdũ. Scdo dicit glo. ꝙ ſciēdũ eſt ꝙ iſta actio qñqʒ dat directa directo: ⁊ qñqʒ directa vtiliter: vt ī glo. lʒ ī eo qꝺ dicit ꝙ dat directa vtiliter ei q eſt dñs ꝯtra eũ q dolo deſijt poſſidere. Doc. repħēdũt glo. Nam dicũt ipſi ꝙ rei vēdicatio hʒ duo pricipia formalia: vnũ ex pte actoris ꝙ ſit dñs: vt. j. e. l. in rē. aliud ex pte rei ꝙ poſſideat vt. l. i. de ali. iu. mu. ca. fac. ⁊. l. officiũ. j. e. vñ ꝯtra eũ q nō poſſidet ſed dolo deſijt poſſidere nō pōt dari directa ſʒ vtil: l. nec vllā. §. ꝙ ſi qs. ſ. de pe. her. ⁊. l. electi. ⁊. §. itē ſi ex plurib⁹. j. de noxa. ita dicũt doc. nr̄i. C. e. in rubrica. ꝓ glo. nr̄a facit q: in actiōib⁹ iſtis realibus ius metimur ex pſona actoris nō rei vt. l. i. §. i. ſi ps here. pe. vñ ſemp dʒ dici directa ſi aliqs eſt directo dñs. Teneas tñ quā vis: q: iſta ꝟba ſunt magr̄aliter dicta. nō aũt ſunt ꝟba iuriſcōſulti: qꝺ no. ad qōnē. Si lis eſt ꝯteſtata ſup directa ⁊ poſt litē ꝯteſtatā deſijt reus poſſidere: vtrũ ſequat ꝯdēnatio ex eadē inſtantia. Et ſi tenemus glo. nō ē dubiũ ꝙ nō obſtat: q: variat ſolũ actio

c Cum ī diuerſis. q: vidit caput. De teſte dicente ꝙ cognouit aliquē eſſe talē q: vidit caput ei⁹ adde lati⁹ bar. i. l. ſtigmata. C. ꝺ fabricē. li. xi. ⁊ ad iſtuʒ tex. vide no. bal. in. c. i. §. ad hoc ꝺ pace iura. fir. ⁊ ibi an vendito capite caſtri itelligat vēditũ totũ caſtrũ. vide etiā no. xiij. q. ij. c. in eccleſiaſtico. Que aũt dicatur facies ꝑ ſtatuto duplicante penā ꝑ vulnere illato ī facie dic ang. in. l. ſi qs in metalluʒ. C. de pens. ꝙ ꝯprehendit deſcēſiue vſqʒ ad barbā incluſiue: ⁊ aſcēſiue vſqʒ ad capillos: ⁊ tota frons etiā ex tranſuerſo cũ maxillis dicit ī facie. allegat tex. cũ glo. in. l. itē mella. §. i. ad. l. aql. facit. d. l ſi qs ⁊ ibi etiā dicit ange. p illũ tex. ꝙ non valet ſtatutũ ꝙ qs debeat bullari in frōte q: facies hominis nō dʒ maculari.

¶ De mortuo inferendo. Rica.

d Onga Ad intellectuʒ hui⁹ ti. vid q̄ dixi. ſ ti. primo in apoſtilla magna ubi uni no.